5. Brev till

Astrid Bergman

från systern

Gertrud Lundström, född Bergman

Del 1 av 2

År 1893–1899

Addeboda d. 17 Juli 1893

Min kära lilla gumma!

Nu tycker du väl jag dröjt redigt länge med att skrifva, men jag ansåg det vara bäst att dröja, tills jag kom hem i lugn o ro, ty något ordentligt bref kunde jag i alla fall ej författa under resan.

Oj-oj-oj, hwad jag nu får för ett göra att berätta för dig om vår resa, som du är så nyfiken på, men jag skall väl försöka tillfredställa dig, så godt sig göra låter. Den 5te kuskade vi af från Addeboda och så reste vi på nattbåt till Arboga i sällskap med moster Ebba o morbror Ludvig, o lyckligt o väl kommo vi så fram till Tickelsjö dagen derpå d. v. s. Torsdagen kl. 9 f.m. Lite längre fram på dagen kom far. Vi tyckte alla ~~detta~~ det vara __så__ roligt att

om man är vi morbror Henriks el. moster Ebbas ålder, hörde jag sedan af moster. Jag kan inte säga annat, än jag doch tyckte det vara roligt att få vara tillsammans med honom, och få lära känna honom på ett sätt, som jag förr ej gjort, men nog känner man sig __fri__, när han lemnat oss. Stackars morbror L., hwad han skaffar sig sjelf mycket bråkigt. Hwad de äro olyckliga, som ej låta sig __böjas__! - Nej nu, har jag kommit lite för långt bort från resan; det var inte riktigt till Kristinehamn vi den dagen reste, ty mor reste till farbror Laurell o Hanna och jag till Filipstad; det var en förfärligt rolig resa genom Vermland, det var __så__ vackert, ~~det var~~ Filipstad låg alldeles förtjusande, men ser du beskrifva det kan jag ej, mor var också mycket nöjd med sitt besök hos Farbror L. så att

vara der, de voro så snälla o vänliga; mycket var der att se, det oerhördt arbete måtte morbror Herrman nedlagt på egendomen. Lördag förmiddag reste vi derifrån, far till Örebro o vi andra med morbror Ludvig till Falun; ja ha, derifrån är det just intet att tala om, annat än att vi på söndagen fingo en middag på 5 rätter, tycker du inte det kunde räcka till, när man satt 4 vid bordet; sedan måndag middag lemnade vi Falun o reste upp till Orsa, och derifrån rodde vi på tisdagen öfver till Bäcka; tänk du, att det hade under alla dessa åren så godt som intet förändrats, mor o morbror L. sade, att det var sig alldeles likt, som det var, när de för 37 år sedan lemnade det. Det såg naturligtvis derför något förfallet ut, men det låg mycket vackert. Det roligaste var dock, att mor tyckte det var så roligt att få återkomma till dessa trakter. Hon sade flera gånger: "inte kunde jag tro, att jag skulle tycka det vara så här roligt". På eftermiddagen reste vi till Mora, der vi på onsdags morgon skildes från morbror Ludvig, han återvände till Falun o vi fortsatte till Kristinehamn. Hör du, det skall jag tala om för dig, att det är mycket roligare att ha morbror L. till gäst, än att sjelf vara gäst hos honom. Nog kommer man snart underfund med att hans princip är, att "ungdom skall uppfostras". Någon egen tanke bör ungdom ej ha; ser du, det skulle bara vara dumheter o tro inte, att man kan hitta på någon på något enda förslag som inte twärt måtte kasseras. Och så ser du är man ung o dum mycket länge nust hela sitt lif, ty det är precist likadant

Morbror Ludvig ö fl. Cleophas helsa dig mycket.
Mor ö far helsa dig så innerligt, Mamma ö Tant Wöhler helsa dig äfven.
Jag kan ej minnas nqn mer som bett mig helsa dig.

var bra. Vi träffades morgonen derpå (på torsdagen) i Kristinehamn, der vi blefvo med mycken vänlighet emottagna af fru Norrman ö blefvo bjudna på kaffe också; Ingrid var bråkigt nog uppresst till Östersund. Och så knogade vi på ö kommo till Nora, der vi ämnade ligga tillbringa natten, ö vi knogade av följaktligen upp till hotellet. Vi upptäckte att det ~~vart~~ ~~mötte~~ var bjudning der och ett par flickor sutto också på balkongen ö titta på oss ö jag tittade med, och tyckte inte det var så omöjligt att jag kände igen en af dem; jo, rätt riktigt, om en stund knacka det på vår dörr, ö utanför hittade vi — flickorna Cleophas. Var det inte rätt lustigt. Slutet blef att jag redan samma afton följde med dem ut till Hammarby, der jag var hela fredagen ö hade ut-

märkt trefligt, de voro så vänliga. Det var riktigt roligt få komma dit, så var der också så utmärkt vackert.
Ja, nu har jag intet annat att tala om än att jag på lördagen reste hem och anlände lyckligt o väl till Addeboda kl. 10 på aftonen. - Hör du nu måste du ge mig beröm, jag tycker, jag gjort det riktigt ordentligt.
Att det var söndag i går kände vi inte mycket af, ty eftersom vi hade varit bortresta, hade vi naturligtvis en del att styra med till bröllopet, som skulle stå på aftonen. Det blef riktigt lyckadt vi voro inalles 26 personer samlade; sjelfva vigseln, som var förmaket, som vi hade klädt o gjort i ordning, gjorde han pastorn riktigt tilltalande. Rik-ligt trakterade blefvo de också: först kaffe med dopp, efter vigseln vin o konfekt, då pastorn också höll ett litet tal sedan qvällsupé menar jag, som bestod af 1: påbredda smörgåsar o mjölk el. öl 2: kabiljopuding & 3: kalf-stek med potatis o gurka 4. Tårta. Ho var inte det gentilt. Sedan höll pastorn en afslutning.
Far o mor med Manne till körsven hafva varit borta till Harka i dag för folks skull, på hemvägen skulle de hemta tant Möller, som kommer i dag. - Om onsdag reser både mor och far, mor till Rudins o moster L. - återkommer om lördag.
O, hvilket långt bref! Haf öfverseende med detta gräsliga slarf!
Roligt att du tror dig komma att trifvas, blott du ej öfveransträngar dig; hur är det med dina ögon?
Glömt tacka för dina båda bref. Mycken tack derför.

Din syster
Gertrud.

Götg. 5 Uppsala 9/1-24

Min innerligt älskade Mor
och min kära lilla syster!

Så innerligt å varmt tack
för dagarne i Edert lilla rara
hem. Det var så förfärligt ro-
ligt att få träffa både Mor
och Astrid. Det var så uppfriskan-
de för mig, och jag tyckte, att
det var så skönt å rart på alla
sätt. Tack, för den goda hvilan
jag fick! Känner mig nu så
mycket duktigare. Jag är så
tacksam för hela resan. Det

I dag på f. m. kom Thyra
Fredlund hit å öfverraskade
oss. Hon kommer att stanna
en tid här i Uppsala. Hon
bor ej här, men får hålla till
hos oss om dagarna.
I afton är jag bjuden till Elsa
Ribbing.
Nu har jag berättat litet
om de yttre konturerna af
vårt lif. Hur är det nu med
Edv.? I dag förstår jag att det
är litet lifligt? Lilla Astrid,
Du får aldrig någon hvila!
Än en gång: så innerligt
tack för allt! Hälsa Fröken.
Barnen hälsa så mycket.

Mors tacksamma

Gertrud.

är godt och betydelsefullt för mig
att ibland få träffa sammans
med släkten. – Jag är så glad
öfver, att jag gick upp till Carls,
så att jag nu har sett deras lilla
anspråkslösa, men så genomtref-
liga hem. Nu behöfva de ej ta-
ga hjälp från någon, Carl
förtjänar så att de reda sig
själfva. Tycker att det är en så
stor Guds gåfva, som de nu ha fått.
Jag telefonerade till Herdis.
Det känns nog tråkigt för mig
att jag ej kunnat gå upp till
henne. Hon har det på många
sätt bekymmersamt.
Hem hade jag sedan ressällskap med Maria Clason.
Det var mycket kärt, att komma åter till sina barn. Allt

stod väl till, men nog hade Za
haft det litet mödigt, dock ha-
de det också varit roligt för henne.
Ragnvald o Maria kommo ej
hem förrän kl. 1/2 12 e. m. De
voro storförtjusta öfver sin vistel-
se hos Kolmodins, som på alla
sätt varit så vänliga mot dem.
Så hade de sett "Gösta Berlings
saga" på Svenska teatern o
"Faust" på Operan, som gri-
pit dem mycket. Allt hade
värdfolket bjudit på.
I går var jag bjuden till Lor-
bund biotti tillsammans med
några andra: Hilma Ekman,
Hermine Wahlström m. fl. Vi
hade en riktigt god afton til-
sammans. Det var ömt att se
Elsa. Hon såg så dålig ut.

Upsala 13/3 1894.

Kära syster!

Stackars min lilla syster, som så plötz-
ligt blef utskickad att stanna en så lång
"vecka" på Addeboda, och på dig låter det som
om du ej skulle komma hem förr än just
till påsk. Hur har det egentligen gått
för dig att trifvas der i ensamheten? Du
har då förstås så mycket göra att du ej kun-
nit tänka på att längta.

Ja, nu äro vi, som du vet, öfver-
gifna af både far, mor, syster o bror. I dag
1/2 3 resa mor o Abel ut till Tuna, det blir
dryga dagar för mor, och inte kan man göra
något för att underlätta dem. Kristine måtte
väl kunna komma snart, så mor ej står alde-

les utan hjälp.

Du kanske vill höra något från hvad vi haft för oss här hemma. Då skall jag tala om för dig, att nog kan du skatta dig lycklig, som slapp vara i mitt ställe här i söndags. Far hade nämligen sina Visby-cenum herrar här till middagen, och som mor ju redan rest till Sthm, kom det på min lott att tjänstgöra som värdinna, o det var inte alls roligt, kan du väl förstå. Glad var jag när det var öfver. På söndag qväll voro jag o Alma på K. F. U. K:s årshögtid o det var i stället rysligt roligt; vi fingo der höra så mycken vacker mysik af Lundgren som spelte fiol o fru Rabenius som jag den gången tyckte ovanligt mycket om. — I Lördags hade jag också mycket trefligt hos doktorinnan Söderlund. Hon hade varit så vänlig o bedt alla som hjälpte på Arbetsstugan o der hade vi en mycket treflig o uppfriskande afton tillsammans.

Elof har varit ovanligt mycket hemma den sista tiden; det har varit så roligt att ha' haft dem båda här denna tid.

Om torsdag få vi i all ensamhet fira lilla Davids födelsedag här.

Så nu hinner jag ej mer för att få af brefvet i afton dag. Adjö med dig nu min lilla stackare! Välkommen hem! Bröderna o Alma helsa.

Din tillgifna syster
Gertrud.

bör
komma hem nu. Om tisdag har han tentamen i matematik.

Adjö med dig nu min lilla syster! Helsa Augusta och Herbert så hjertligt.

Din tillgifna syster
Gertrud.

Många, många hjertliga helsningar från alla här hemma!

Upsala d. 24 Mars 1894.

Min kära lilla syster!

Lilla stackare, som fått så lite underrättelser hemifrån, du du tycker väl jag varit bra lat, som ej kunnat bestå dig med något bref på så länge, men jag har haft så brådtom, att det ej blifvit af.

Här hemma står allt godt till; det är så roligt att ha' David hemma. I dag voro vi alldeles ensamma till middagen t. o. m. Alma var borta, hos sin fästman förstås. Det är nu bestämdt, att de skola påskafton resa upp till Gefle och då ekla-

Pappa är en . . snäller far
han kan länge . . sig böja
Fin ute leka då han snar
å han barn förnöja
Skratta hoppa på ett ben
Springa så det går i sken
det kan snälle pappa //.

Göte är en glader gå
som med pappa skojar
se hur han tar stora skan
hör hur han galskojar
såsom björnen stora faar
men ock snäll som ett lam
det kan lille Göte //.

Mamma sitter tär och ler
när de båda stoja
I dem går ej obygt mer
men tänke att de kunna de
doch ej

Fy hvad förmår ej kärlek sig?
den är outtröttlig //.

Men se, sinner en det finns
det är tjocka Sultan
henne Göte sag och Ivins
lille vara tuttan
i sin vagga hon när så godt
äta, sofva utan mått
det kan lilla systern //.

Marienbad d. 16 Maj
1895.

Kära lilla syster!

Far tänker visst skrifva hem, så det är egentligen onödigt att också jag gör det, men jag tycker ändå, att jag skulle vilja tacka dig för dina kära meddelanden hemifrån, de äro så förfärligt roliga att få.

Och lilla mor som varit så klen, måtte hon nu vara återställd. Det var just litet grymt att resa ifrån henne, när hon var så dålig, men jag tänker hon ej hade blifvit fortare bra om vi också stannat.

Det var mycket bra det du ej reser ut till Addeboda förr än om måndag, det andra hade ju varit för tokigt. När mor är så klen, kan du ju inte heller lemna henne.

Du vill kanske höra litet från vår resa.

också Söndagen voro vi som du vet i Berlin; då gingo vi först ½10 och hörde Stöcker, o det sa' far var mycket godt, jag begrep förstås ingenting annat än texten ty den kunde jag förut, så gingo vi till Aqvarium (mycket roligt), så till Tafvelmuseet (ganska roligt) derifrån till Zoologiska trädgården o Thiergarten (mycket roliga) och så hem kl. mellan 7-8. Och som vi dessutom hade tagit än den ena o än den andra delen af staden i närmare (skärskådande) hade vi allt fått gno på rätt duktigt hela dagen - Måndags morgon lemnade vi Berlin o ankommo till Dresden vid 1-tiden. Den dagen besågo vi Zwinger, kan ej beskrifvas i bref, så gingo vi utefter den "Brühlenska terassen" hvarifrån man har en utmärkt utsigt öfver Elbe-dalen. Så tittade vi lite

här o der i staden, som man förstås ej just fick någon reda på.

- Nu tänker far skicka af brefvet hinner således ej mer. Vår resa har ej varit så "torr" som det kan förefalla på beskrifningen, men den måtte ju bli så kortfattad som möjligt.

Helsa så innerligt mor o David som jag tänker också är hemma när detta bref kommer, syskonen på Tuna, Alma, fl. Clason o alla kära vänner der hemma.

Din syster
Gertrud

omdömet var, om Sam Cl:s afhandling o disputation.

Du har nu hållit på att rusta i trädgården, har du gjort något åt stenröset, ty det behöfde allt genomgå en grundlig reparation.

Nu får jag ej skrifva längre. Helsa synnerligen till far och mor, tant Clara Alma, samt till alla andra, som nu kunna vara på Addebod.

<u>Låt oss få veta så fort</u> ni vet, huru det har gått för David!

Jag har ju glömt att helsa dig fr. Zürich. Jag tyckte det var så roligt att komma dit, det var just som om lite hemluft slog emot en der.

Adjö, med dig nu min lilla kära syster!

Din tillgifna syster

Gertrud.

Tack för alla kära meddelanden hemifrån

Svara nu, svara på mina frågor

Pension Stalder

<u>Morges</u>

d. 30 Maj 1895.

Min älskade syster!

Du tycker kanske, att jag behandlat dig riktigt styfmoderligt med bref, men du förstår kanske, att det varit lite svårt, när vi varit så skilda. Nu har jag så mycket att berätta för dig, att jag ej vet huru ordna allt.

Det är skönt, att ha kommit i stillhet efter en så lång tid af ständigt resande, men inte var det så roligt att lemna far o Manne förstås. Men det skall jag säga, att det enda felet med denna pension är att jag har det alldeles för bra här. Bortskämd är jag ju med det hemma förut, och då är det ju för tokigt, att jag skulle få det så bra här ute också. Mycket har jag tänkt på dig, min lilla stackars syster, du hade det inte så lätt un-

din vistelse i Schweiz. Här äro de alla så snälla och vänliga, o mitt rum är aldeles utmärkt trefligt, som far kan intyga när han kommer hem. Du må tro jag fick besök af far, det är så roligt, tycker jag, att han har sett, hur jag bor. Af ngr regler, som jag allt rätt mycket fruktade, är jag inte alls bunden, får gå ut när som helst utan att säga till, o bara känslan deraf är så skön. Hvad som är mkt, mkt roligt o nyttigt är att i l'École Supérieur höra på lexionerna, jag tänkter följa med dem i litteraturhist. o hist. Det förra har jag redan åhört ett par lexioner, hvilka voro synnerligen intressanta, och så talar hon en så vacker franska. — Jag skall fortsätta lite sednare i dag ty nu kl. 12 skola vi äta middag för att sedan resa rundt sjön på ångbåt. Au Revoir!

d. 31. Det blef ej mer i går ty vi kommo ej hem förr än nio på aftonen. Resan var mycket angenäm, det är ju så utmärkt vackert här. Du må tro vi besökte Frankrike också så ock Montreux o Vevey, som jag hört så mycket talas om. Vi voro äfven i Lausanne, men jag hann ej uppsöka Manne. Från vår resa är det allt rysligt mycket du ej hört, men det skulle visst bli för långt, om jag nu skulle till och berätta derom. Det är roligt att i Pingst få tänka Eder vara tillsammans på Tuna. Sedan samlas ni väl så månningom på Addeboda. Jag unnar Eder så innerligt att att komma till ro der, ty det måtte ni då riktigt ha saknat denna tid.

Hur är det med Johannes? Hörs det af något hem åt honom?

Har du träffat Anna Möller?

Det skulle mkt roa mig att höra hur

här, utom henne är jag ej mycket lite till
sammans med ungdomen här, de äro
förresten så upptagna med sitt arbete.
Frida Hartman, en tyska (19 år), som förr
varit här och nu ~~följt~~ fört sin syster hit,
har jag doch ~~varit~~ rätt mycket tillsammans
med, men hon reser, sorgligt nog, redan om
fredag, henne tycker jag annars mest om
af hela skaran. Två engelskor bebo rum-
met utanför oss och med dem tillsammans
träffar man förstås allt emellanåt.
Vid bordet talar man så mycket, som
man möjligtvis kan, när man ännu ej
är mäktig språket o dessutom omgifven
af 20 flickor, men nog känns det mycket
olika nu, när man är litet van därvid
och känner flickorna litet. Det gläder
för din helsa att höra, att du är så or-
dentlig om kvällarne, men nog är jag
säker på att öfverträffa dig, ty kl. 9
läses aftonbön och sedan går man in

Pension Halder, <u>Morges</u> d. 23 Juli 1895.

Min älskade syster!

Nu har jag två långa kära bref att tacka
dig för, i hvilka jag riktigt fått reda på hur
ni har det. Det var förskräckligt, hvad du tän-
ker bli öfvad i att vara på bröllop af alla
slag. Lycka till och ha mycket roligt!

Har ni inte riktigt stilla och trefligt på
Addeboda i år, jag tycker att det låter, som
om mor skulle kunna ha tillfälle till riktig
hvila, men jag kan ej förstå hvarför hon all-
tid skall arbeta öfver sina krafter, kan ej du
få öfvertaga mjölken? Ja, jag vet nog hur
svårt det är att få mor att göra, hvad
som är förståndigast för henne.

Så tomt det är för Eder, nu när David
har lemnat Addeboda; hoppas snart
få höra hur det gått för honom i hans
tentamen. Han kommer ju alltid att äta

hemma eller hur? Kände han sig något uthvilad nu?

Kommer du ej på något sätt kunna få vara tillsammans med Ester Alm i sommer? Det vore så roligt om du det kunde få. När kommer hennes bröllop att bli? Måtte det ej stånda, förr än jag kommer hem, det vore riktigt sorgligt! — Hör du var så snäll att svara på mina frågor, läs igenom mina bref innan du dem besvarar. Det är alltid den gamla historien, att man inte kan få svar på frågor, framställda i bref. Hur artar sig Johannes? Har hen blifvit taget åt honom? Jag skall väl ej framställa några fler frågor, det vore väl för grymt. — Vi hafva nu under en vecka haft det allra grannaste väder, flera dagar har Mont Blanc visat sig, och du kan ej ana, hvad det då är praktfullt där skildt i solnedgången. Varmt har här också varit, men så nära sjön, som vi bo

lida vi ej alls deraf. — Du må tro jag hade en glad öfverraskning här om dagen när jag fick besök af Victor o. Fanny V. med lille Frédéric, de voro en dag här och helsade på Mr. Thomas, en gammal pastor härstädes; jag blef också bjuden till M. Thomas sedan på e. m. (kl 4) och "goutter" med dem. Du må tro jag njöt af af sitta och äta såder i familj, o. en gång slippa vara omringad af 20 personer. Det var så roligt att träffa Vibergs också, så det var en mycket, mycket rolig dag för mig. Annars gå dagarne här sin lugna, jämna gång. Kl. 7 efter den s. k. frukosten börjas arbetet och kl 6.30 före "gouttée" slutar jag det. Då göra de vanligen en promenad, men jag föredrager ofta att få sitta med mitt handarbete i trädgården, då är det så stilla och lugnt der. Det är förstås mycket roligt för mig att ha Gerda

för mig, och också skulle det kännas så godt att få ~~göra~~ försöka någon liten nytta med allt myckna jag fått. Ibland har jag tänkt, att om de på Skyddshemmet skulle vilja ha min hjälp äfven med de lexioner min May haft, jag skulle nöja mig dermed. Säg mig hur du tycker jag bör tänka det för mig.?

Helsa Alma hjärtligt och tacka henne för hennes lilla bref. Det är sorgligt jag ej kan få njuta af hennes fina anrättningar.

Jag hoppas kand. Näslund har tyckt lika mkt. om att vara på Addeboda, som vi att ha haft honom der. Helsa honom om han ännu är kvar. Helsa tant Clara så hjärtligt och alla andra derute. Snälla du framför dem.

Till sist skall du också ge mor en riktigt varm omfamning från mig o bed att hon lite söker att tänka på, att inte taga för sig mer än hennes krafter tåla vid. Din innerligt tillgifna syster Gertrud.

Gerda helsar dig mycket, mycket och tänker skrifva dig till en annan gång.

till sig; så kl. 10.30 brukar jag vanligtvis släcka ljuset. - Det var roligt att få en beskrifning på Edir trefliga midsommarvaka, och du må tro vi hade också en om och i miniatyr. Det var en mycket skön afton ö fr. Stalder, som nog hört lite om vår roliga högtid hemma i Sverige, kom så vänligt och sade oss att, vi gerna fingo stanna i trädgården, och vi, Gerda, Hilda (den fransktalande engelskan) och jag, vakade den natten ända till ½ 11. Det är förresten inte alls svårt att här lägga sig kl. 9, jag har knappast någonsin lust att dröja längre i trädgården.

Om onsdag slutar École Supérieure, det blir mycket tomt, men lyckligtvis är det endast 1½ v. kvar här före bergsresan, under den tiden resa Mamma och jag en dag till Tibergs och en dag till Genève, ty jag tycker mig ej kunna vara

den staden så nära utan att också se
den, men vi tänka ej stanna öfver någr
natt, det blir så onödigt dyrt.

Det är förfärligt tomt här i kyrkan
efter vår sköna altartjänst. Tyckte
inte du det också, när du var här ute?
Nu lär man sig riktigt förstå, hvad
vi hafva i vår sköna gudstjänst.
Jag har dock hört flera goda predik-
ningar, om ock helt olika dem vi äro
vana vid. I dag var det pasteur Thomas
och det var riktigt godt att höra
honom. — En afton hade Gerda och
jag så rysligt roligt när vi ensamma
utan "toute la bande" gingo och
hörde en missionär från Norra Afrika.
Det förefaller mig ibland så egendom-
ligt, när man om söndagen går i kyr-
kan har hela raden af unga flickor
framför sig, och der tror jag nästan 9/10
utgöras af unga flickor. Det är så

hvilsamt, när man inte har dem med
sig. Men jag tycker dock det är af
stort intresse att göra bekantskap
med pensionslifvet, som för oss
svenskar är så helt främmande.

Det är så roligt att sitta och språka
med dig, men det håller nästan på att
bli för långt nu.

Det gladde mig riktigt att höra det
Bülow är förlofvad. Måtte han också
fått en, som verkligen passar honom!
Tog du vägen öfver St. när du reste
in till bröllopet?

Hör du Astrid, tycker du jag gör dumt
i att fortfarande tänka på att söka
efter någon plats? Det är så förfär-
ligt svårt att bestämma sig för att
vara hemifrån äfven i vinter, jag
vet ju ej hur länge jag vi få behålla
vårt kära, kära hem. Men så tycker
jag också att det nog skulle vara nyttigt

det vore mer än 50 öre. Vill du snart gifva mig svar härpå.

Fråga dem der hemma, om de tycka, att jag ej bör sända mitt
lilla arbete till Sam. (Om det är någon tid så ~~det~~ me inte kan

Pension Stalder Hôtel Landby

Schnittenweyer d. 16 Juli 1895.

Thun

(Canton de Bern)

Min kära, kära syster.

Innerligt tack, lilla du, för dina båda välkomna bref. Ja, i dag ären I på Lignes bröllop, och hoppas jag I der hafven någon trefnad ö nöje mer än på det föregående, hvilket ej lät så "förfärligt" roligt. Det måste komma mycket folk till Addebode sedan, mycken trefnad önskar jag Eder! Det var mycket, mycket roligt att höra att ni tänker resa till Almvik på några dagar.

Nu finner du mig i en helt annan del af verlden, än när jag sist skref dig till. Hit anlände vi 19 unga flickor ö fr. Stalder i går afton kl. 8. Den sista biten, 3/4-väg länken gingo vi till fots; o, hvad jag njöt af att få andas landtluft! Vägen var också så vacker, påminde mycket om Vestmanlandet ö Värmlandsnaturen. Vägen gick och genom skogar, riktiga skogar nästan som våra därhemma; det var en så skön promenad. Vi bo här i Schnitteweyer i en "chalet" för oss själfva (alldeles) d.v.s. undantagandes ~~tillsammans med~~ en arbetarfamilj, tre kossor, 1 kalf, 6 små grisar, höns ö kycklingar; flera innebyggare har jag ännu ej upptäckt. Låter det där inte trefligt? Ser du, vi äro alldeles förtjusta i vår bostad, rummen äro snygga ö bekväma, Gerda ö jag ha ett för oss själfva, med två sängar, 2 stolar, 1 nattduksbord, 1 tvättställ, ett skåp ö min kappsäck som soffa, således allt hvad vi behöfva. Dessutom finnes trefliga verandor med tak, bänkar ö bord. Och det bästa af allt, rundt omkring oss, härlig landt- ö bergluft ö strålande väder. Endast några steg härifrån hafva vi utsigt öfver de snöbetäckta Blümlis-alperna. Vi kommo nyss hem från en promenad till Steffingsburg, en pittoresk by, hvarifrån vi och kunde skåda Thun ö en flik af Thunersjön. Vi bo ej här så högt, men vi hafva tillfälle till många vackra utflygter, ö i längden tror jag, man föredrager denna natur framför den vilda, ödsliga, som

man finner högre upp.

I lördags morse begaf sig Mamma af till la Combola pära Aigle, tillsammans med unga herr Monastier. Jag tänkte få bref här i dag från henom, men det kom inte, kanske det kommer i morgon istället. Jag var hos Monastiers en dag, det var roligt få något intryck af hur han hade det, synnerligast som det var ett godt intryck. En dag voro vi och, som du vet, till Genève; det var en riktigt treflig resa, men vi hade att inte David var där och tog emot oss. Katedralen tilltalade mig mycket, den var så stämningsfull o verkligt vacker, inte heller så kall som andra reformerta kyrkor, som jag har sett, jag längtar så efter att åter få komma i en luthersk kyrka. Vi hade också tur där i katedralen, när de just voro där o öfvade sig till en orgelkoncert, som skulle ega rum sedan på aftonen. Äfven besågo vi den ryska kyrkan därstädes, som är mkt dyrbar och påkostad, med doch gjorde in-

tryck af leksaks-hus för barn.

Slut nu för en liten stund. Kl. är 12.30 och då äta vi middag här.

Så där ja nu ha vi slutat vår middag på 5 rätter (3 kötträtter), innan jag ger mig af till den sköna skogen med en bok vill jag slutar mitt bref.

Få se hur det blir för mig denna vinter, jag önskar att, det jag ej vore så långt borta från Eder nu, men jag känner mig nöjd med hur det blir. Jag tycker just det låter, som om vi båda behöfde ~~ti~~ komma i höst. Under lakonläggningstiden på Addeboda måste väl någon vara där, eller hur

Helsa min älskade mor så innerligt. Har hon inte blifvit lite starkare nu?

Helsa också så hjärtligt tant Clara samt andra kära vänner där ute. Äfven jungfrurna skall du mycket helsa.

Tack för du så ofta tänker på mig med bref! Adjö med dig, min kära syster.

Din tillgifna syster

Gertrud.

pensionen, det var ganska roligt, vi
besågo den ganska vackra Katedra-
len och krogade äfven upp i tornet,
hvarifrån man hade en öfverdådig
utsigt öfver staden och dess omgifningar,
det är en gammal, säregen stad något
klumpig förstås. Hvalfgångarne å
ömse sidorna om gatan göra det mkt
eget. De kända björnarne i Bern
helsade vi också på, de voro verk-
ligen mycket komiska att se. Där
i Bern skildes sedan våra vägar.
Vet du jag tycker att det är ganska
trefligt att inte längre vara eskor-
terad af 18 flickor. Jag är glad öfver
min vistelse med dem, och jag tror
att det varit det rätta för mig att vara
~~med dem~~ där, men nog kunde det ock
varo nog nu, också är det så roligt
att få lite intryck af ett schweiziskt
hem också. Gerda följde dem till Mor-
ges för att stanna där tills om torsdag,
då hon tänker resa till Concise, där
hon kommer att bo i närheten af sin

Rue de l'Industrie (M. Paul Favarger)
Neuchâtel d. 4 Aug. 1895.

Min kära, älskade syster!

Det är så tomt att inte få vara hos dig
på din födelsedag och så få vara med
om att fira den; men jag vill ändå
gifva dig en varm omfamning. Gud
välsigne dig, min kära, kära syster,
och lede alla dina vägar!

25 år! 1/4 sekel! du börjar ju få en
riktig respectabel ålder nu; men
jag kommer också snart efter dig, så
du är ej ensammen därom.

Innerligt tack för ditt bref, det kom
just sista dagen jag var i Schmittwey.
Ja, nu har jag återigen bytt om vistelse-
ort och omgifning, och det är allt rätt
skönt. Jag har kommit i en såsom det
mig förefaller riktig god familj; där
jag väl kan trifvas. Den består af
herrn o frun, 3 söner o en dotter. Han
är ingeniör och är anställd vid Tele-

grafiska verkstaden här; äldsta sonen skulle jag vilja gifva 20 år och dottern 18. Med henne tror jag att jag riktigt kan trifvas, det är något så tilldragande hos henne. Mitt rum är trefligt och gladt med 2 fönster. Så mycket kan jag ännu ej säga härom, förstår du väl, jag har ju endast varit här ett dygn. Men jag är så tacksam, så tacksam för jag fått det så bra här för den sista tiden. En tid kunde jag ej alls förstå hur jag skulle tänka för mig de sista 14 dagarne, men så kom detta anbud, som en riktig gåfva. Måtte det nu också komma att ställa sig godt för kära bror Manne; jag har ännu ej hört, hur det kan bli för honom. I Schmitweyer trifdes jag godt, men du vet väl jag är ej vän af hotellif, det är så gufligt att nu få intaga sina mål tider helt hemtrefligt. En ö annan längre promenad gjorde vi tillsammans, men hade Manne ej kommit, så hade jag visst fått lemna Schweiz utan att veta, hvad någon alpvandring

vill säga. En dag gjorde vi (pensionen) en promenad till Kohlerenschlucht. Vi togo miste om vägen så vi fingo under en timme klättra uppför en alldeles brant väg, det var just lite knogigt att komma uppför. Ändtligen framkomna blefvo vi verkligen belönade för vår möda: det var ett trångt pass, hvarest en bäck hade letat fram sig vägen, bildande det ena vattenfallet efter det andra; det var så vackert. Tänk dig en djup trång dal å ömse sidor omgifven af alldeles branta, nakna berg, där i dalen var det så grönt och friskt och en slingrande väg gick utefter bäcken. Det var en rikt treflig promenad.

(Nu tillade, min lilla snälla fröken till mig, hon ville se efter att jag ej hade det allt för tråkigt, men när jag just som bäst håller på att språka med dig, kan jag just ej ha' det)

På vägen hit i går stannade jag 3-4 tim. i Bern tillsammans med

vän Madlle Humbert. En vecka längre
än vi, ämnar hon stanna här, så hon,
stackare, får resa hem ensammen.
Med stora steg nalkas nu den förunder-
liga dag, när vi få börja vår resa hem
& Jag kan knappt förstå att det kommit
så långt att det nu endast återstår
14 dagar; ja, du vet väl af erfarenhet
hur det känns, eller hur? Mamma o
jag hafva tänkt oss taga genaste
vägen till Hamburg, där stanna
en dag o fortsätta med express till
Stockholm. Och ser du de vechor, som
jag sedan får vara hemma, tänker jag
mig ss. om de aldrig skulle taga slut.
Jag tänker sofva duktigt mellan Mal-
mö och Sthm, ty hur jag den första
aftonen skall ha' hjärta att säga god-
natt åt dig, kan jag ej förstå.
Det har varit kärt för mig att denna
vecka fått tänka dig vara tillsam-
mans med Eder på Almvik. Jag för-
står väl hur dyrbart det skall ha' va-
rit för Eder båda.

Du har kanske småflickorna Alm kvar ännu? Det var ju riktigt treffligt att få ut dem.

Du får visst inbilla dig att jag är hos dig på din födelsedag, för det är jag att, fastän jag ej kan visa mig. Det är för tokigt att du ej har någon syster hemma som kan baka kaka och annat smått o godt åt dig el. pryda något bord, men mor har nog gjort både ett o annat, tänker jag, i ordning åt dig.

Nu, hvad det regnar nu! Vi ha' haft rätt mycket regn den sista tiden, men aldrig längre än en dag. I går morg. regnade det rätt duktigt, när vi kl. 5.30 voro färdiga och inpackade på alla sätt för att promenera till Thun, då det kom befallning från högre ort att vänta till 8.30. Det var just ej så roligt, när man väl kommit upp och var resklar, o men vi fingo förstås finna oss i vårt öde, och det var nog ej så dumt heller längre, ty vi kommo undan regnet.

En kväll var det riktigt vackert i Schn. Den första aug. var det en allmän fest för "la confédération" och då tändes eldar rundt om hela landet och högt uppe bland bergen, det var riktigt vackert; påminde om Valborgsmesso aftonen förstås; äfven raketer o fyrverkeri afbrändes.

Nu har jag språkat så länge med dig, att det just kan börja att bli nog nu. Jag också hållit på att skrifva bref så länge nu, har skrifvit ett till fr. Stalder, hvilket förstås, just ej var något nöje.

Tro för all del ej att du måste sluta att skicka bref till mig nu, du kan t. o. m. skicka af på el. månda. d. 12 tisdagen d. 13 Aug. så hinner jag ändå få det.

Helsa kära far, kära mor, och syskon så innerligt från mig. Så skall du också helsa Johanssons Kristine, Hilma o Karin från mig.

Farväl nu, kära syster!

Din tillgifna syster

Gertrud.

Helsa inte mostern Ebba om hon är hos oss.

Minns du så behändig 8 Lilen kom till oss, till din födelsedag förra året. Helsa o tacka far för hans rara bref.

Så nog har jag fått det bra här; måtte blott äfven jag kunna fylla någon plats här! Somliga ämnen, tycker jag, äro ganska svåra, att rätt undervisa i, också behöfver jag kunna utöfva ett jämnande och stadgande inflytande öfver min ena ryckiga och själfsvåldiga elev. — Efter lunchen gå fr. Vivi och jag nästan alltid ut och promenera i den trefliga lilla skogen här bredvid, om kvällarne kl. 7 samlas vi kring lampan och läsa Fältskärns berättelser högt. Låter det ej trefligt?

I dag har jag haft en sådan treflig dag. Fru Hjelm skulle resa till en syförening ngt öfver 3/4 väg härifrån och då fick jag följa med, tjänstgörande som kusk. Det var så skönt, vädret var det härligt, och trakten ganska vacker. Kl. 1 reste vi härifrån och kl. 5

Näs. Nykil. d. 16 Okt. 1895.

Min älskade syster!

Hjärtligt tack för ditt sista välkomna bref från Tuna. Och nu är du hemma igen, det är väl bra skönt? Jag tycker det är så roligt att veta att hemmet ej står så alldeles öfvergifvet i Upsala, och att mor nu åter har sin hjälpreda hemma, men nu är det visst du istället, som inte får ha mor hemma, ty nu har hon ju först varit på Addeboda ett par dagar, och så skall mor ju resa till Sthlm öfver söndagen. Jag tycker det är riktigt ömt om dig, jag vet så väl hur det känns.

Det har väl ock varit bra kärt för dig att få vara lite längre i syskonens

hem? Hur har Efter det nu? Är moster Malin kry igen, så att hon nu kunnat resa ut till Tuna? Det är väl så rar, Astrid, att du tänker på att gifva mig underrättelser om hur det där står till.

Nu nalkas tiden, att våra jungfrur skola lemna oss. Jag har ännu ej kunnat vänja mig vid tanken att Kristine skall lemna oss; hälsa henne så hjärtligt från mig och äfven Hilma (helsas). Hur skall det gå därhemma att endast hafva en; måtte du, min lilla gumma, ej få för mkt som hvilar på dina skuldror.

Nej, jag måste väl tala lite om, hur jag har det också, men, ser du, det är så mycket jag skulle vilja ha reda på där hemifrån, att jag inte just har någon lust att sluta med att undra. Jag börjar nu att trifvas riktigt godt här, känner mig mkt mera hemma; jag får också röna så mycken vänlighet. Af alla kallas jag ännu för "fröken". Tycker du ej det är lite tokigt att fr. Vivi och jag, som äro nästan jämnåriga, efter 14 dagars daglig samvaro titulera hvarandra, men inte kan jag göra ngt däråt. Annars skall du inte alls tro, det är något stelt i vår samvaro; hon är så rar och vänlig mot mig, att jag ej kan förstå, hur hon kan vara så vänlig mot en sådan liten stackare som jag. Vi äro, som du kanske har förstått, mkt olika hvarandra, men det är helt olika att vara tillsammans med henne, än hvad jag först trodde, det finns mkt mera hos henne också.

Barnen hvila inte alls på mig annat än under lexionerna; lexorna sköter fr. Vivi om, tycker du ej; det är präktigt?

var syföreningen slut, där traktera-
des man med kaffe med duk-
tigt dopp till, sedan reste vi däri-
från fram till Åserum där strax in-
vid, för och blefvo där vänligt emottag-
na af herr Jacobson och hans dotter;
de hafva ett sådant trefligt gammal-
dags hem. Där intogo vi supé redan
kl. ½ 7, för att den något ovana kusken
ej skulle få för svårt att hitta vägen
på hemresan; kl. 8.20 voro vi hemma
belåtna och uppfriskade af vår resa,
jag åtminstone.

Nej det duger ej, jag sitter här och
skrifver längre, jag törs knappast se
efter hvad kl. är, men jag ville så
gärna ha af ett bref med posten i
morgon till dig.

Jag hoppas du ännu ej afsändt den
där omtalade sändningen till mig,

ty jag ville så gärna äfven få garn till "sådana därna" virkade tofflor, ty ser du, jag har ej någon matta i mitt rum och golfvet är så kallt o kulet att gå på barfota. Det ligger i ett väl inlagt paket i min låda en färdigvirkad sådan, till hvilken jag sedermera ej lyckades få lika garn; kanske kan det nu lyckas dig; mälla du, köp ej för litet. Äfven kautchokband till dem önskas.

Helsa mor, far och Manne så innerligt från mig, och tacka mor för välkomna sändningen af skärpet med thy åtföljande bref. Helsa också Lena.

Farväl nu! min kära lilla syster! Hvilken glädje I haden i lördags när David fick komma hem efter sin lyckligt genomgångna tentamen.

Din innerligt tillgifna
syster
Gertrud.

Jag har ju glömt att tala om för dig att jag är bjuden på barndop till Hermelins om Tisdag, hvilket jag mkt gläder mig åt.

Det har inte alls gjort något, att jag ej fått mitt paket förr, men nu skall det bli mycket roligt att få det, kanske kommer det i morgon?

Du har väl mor hemma nu, när du får detta bref. O, hvad du då skall känna dig lycklig! Jag skulle också vilja komma hem ett litet tag, och få riktigt krama om Eder, mina kära vänner. Helsa far och mor och Manne så hjärtligt från mig, äfven skall du helsa jungfrurna och Lena.

Farväl nu! Älskade min syster!

Din vän och syster

Gertrud.

Adr. är Näs. Nykil.

D. 20 Okt. 1895.

Min kära, lilla syster!

Tack, min kära syster, för ditt bref; jag fick det ej förr än i går; det Harfviga postkontoret här i Nykil skickade det till en familj Bergren i stället, skrif Näs också så hoppas jag, det ej mer skall hända.

O, hur önskar jag ej, att jag skulle kunna komma till Eder! Det är så svårt att vara så här långt borta nu. Våra stackars älskade syskon! Hvilken nöd och lidande de haft! Dock var det ju en sådan stor nåd att barnet dog, om det ock måtte kännas bittert för dem mången gång. Det låter ju också, som om det toge det så stilla och godt. Måtte det få

blifva dem till mycken välsignelse.
Hur är det med syster Ester nu?
O, att hon nu vore utom all fara
och finge åter bli frisk och kry! Ända
tillsom tisdag måste jag vänta på
underrättelser, det är så långt, men det
måste ju gå. Astrid du kan ej tro, hur
svårt det är att ej få vara tillsammans
med Eder, (inte) fått lida med Eder under dessa svåra dagar. Tack, att
I låten mig få höra så mycket!

Här är allt lungt och stilla, utom att
att i går natt blef både fr. Wivie och
Elsa sjuka troligen beroende på något
os, men nu äro de krya igen. Fr. Wivie
är alltid mycket klen, för ett par år
sedan låg hon hos Westerlund och
får ännu hålla på att sköta sig.

I dag har jag varit i kyrkan, det var
så vackert på morgonen att gå att
det är allt särskildt högtidligt att gå
till en landskyrka, men nog längtar
jag ofta efter domkyrkan därhemma.
Det är ej alls någon vacker kyrka här
heller, men det är roligt att se så
mycket folk som här samlas sig i
kyrkan; det är ganska godt att höra
kyrkoh. predika, honom tycker jag
så bra om.

21/10 Jag vill sluta mitt bref nu, innan jag
kryper till kojs. Vet du, det känns så
underligt för mig, att jag skall resa på
barndop i morgon, men får jag goda underrättelser i morgon, tänker jag att resa
ändå. Det är en så särskild stor glädji
för Hermelins att det gått så väl denna gång, ty de fingo börja ungefär på
samma sätt som syskonen. Det skall
bli så kärt för mig att få träffa några
gamla vänner, så det kan du ej tro.

Nykil d. 6/11 1895.

Min kära, lilla syster!

Hjärtligt tack för dina båda kärkomna, rara bref! Har jag inte varit riktigt snålt nu, som har låtit bli att skrifva till dig på så länge, men nu tycker jag också, det skall bli så roligt att få slå mig ned och språka med dig.

Hvad ni har alltjämt mycket där hemma; ni har ju upptaget nästan hvarje dag. Hör du, hur står mors krafter bi? Det är så roligt att höra, att Manne har böjat att sjunga. Tar han lexioner för Hedenblad? Han måtte väl vara med i allmänna sången, så att äfven han i dag kommer att sjunga till Gustaf Adolfs minne. Du försummar väl in-

Thyra, ty hon skall då kyrktagas; tycker du ej det är rätt egendomligt att Thyra upptager den seden? När det fryser på, har jag god lust att promenara dit en söndag. Hon har ett trefligt, enkelt hem; det var mycket, mycket roligt att träffa Thyra, hon var sig så lik.

I förra veckan var en h. Svibilius här, som är ute och reser för att verka för söndagskol-verksamheten. Han höll föredrag här i söndags därom, och bildades det då en sådan förening här; jag har också lofvat att hjälpa fru Hjelm därmed, fastän jag så lite kan. Du må tro vi fingo då ett par aftnar riktigt vara ute å resa, han hade nämligen en Laterna magica och hade förevisning här ett par aftnar. Så-å ska du och mor ut å afsyna Adde-boda-reparationerna. Skall den där

te att också gå ut? Hoppas dock att vi har lite hyggligare väder än här. "Morgonen den 6 Nov. låg en lätt dimma lågrad öfver Lützens slagfält" det passar just in i dag.

Det har varit roligt för mig att veta det du haft Ester denna tia, men nu, lilla vän får du vara ensammen; hvem skall jag väl nu hitta på åt dig? Men, ser du nu dröjer det inte så länge, innan jag kommer hem, det är i nästa månad, skall jag tala om för dig. Hör du, du får ej arbeta för mycket julklappar i år, ty jag vill ej finna någon öfveransträngd och nervös syster, när jag kommer hem.

Så kärt att syskonen från Tuna komma hem! Hvad det är roligt att de kommo att bo så nära. Hu då, det hade allt varit sorgligt, om de hade slagit sig ned så här långt bort i stället.

Du vill väl lite höra från min lilla verld här också, det är inte så mycket att säga om den, den är så liten och stilla sam. Genom det regelbundna arbetet gå dagarne så fort, mellan måndag och lördag är det mycket kort, mellan lördag och måndag mycket långt. Det är roligt, när jag finner att barnen göra framsteg, men däremellan finner jag, att jag ej kan lära dem, som jag ville och borde. Minnie har dock blifvit så mycket trefligare nu att läsa med.

Det är inte så lätt att göra några utflykter på landet denna tid på året; vägarne och mörkret göra det så omöjligt. På Vallsnäs har jag sålunda endast varit en gång, om söndag kommer jag väl troligen dock att träffa

Stackars kossan då också slagtas?
Det är då väl, att du följer mor.
Jag är nästan förvånad att det ännu låter, som om vi skulle få fira jul där ute. Hvad det skall bli roligt!
Hur står det till med moster Malin? Helsa hemma så mycket!
Det skulle vara roligt att veta, hvem som hjälper på Skyddshemmet i vinter?
Hvar är Torsten nu? Kommer han att fortsätta sina studier i Lund el. går det omkull?
Stackare, du får så många frågor af mig, så det blir just svårt att hålla reda på dem.
Att det står så ynkligt till hos Rudins. Uppe i Hernösand är det väl också sig likt.
Jag skulle vilja titta hem och se huru ni har det; i dag har ni far hemma

också; ni är så lyckliga så. Sitter
du och mor ofta tillsammans i
vårt rum? Är ni mycket förtjusta
i "lilla matsalen"? Usch nej, nu bör-
jar du bli så trött på mig, men jag
skall också sluta nu.

Helsa så mycket, mycket till far, mor
och Manne!

Adjö med dig, kära min syster!

Din tillgifna syster
Gertrud.

Nykil d 19/11 1895.

Min älskade syster!

Tack, tack för alla dina kära bref! Jag har nog tänkt skrifva till dig, men ej haft tillfälle, nu hinner jag endast några rader.

Mina små stackare, som ha så svårt med jungfru! Det är så tråkigt att ej kunna vara till någon hjälp, när man så väl skulle behöfvas. Hör du, får du jämt stå i spisen nu? Och här har jag det så bekvämt! Det är alldeles på tok!

Hur är det med lilla mor? Det är så länge sedan, jag hörde något från henne. — Måste Anna ligga?

Och nu har jag varit inne i Linköping och gästat hos Tant Bång,

det var ganska roligt; hon var sig så lik. Det kändes så underligt att komma till en stad, att blanda folk igen, så det kan du ej tro. Jag hade, förstår du, på lördagen en hel del ärenden att uträtta; på söndag förmiddag var jag i den ganska vackra Linköping domkyrka, det var en riktigt högtidsstund för mig; och så där blef det så lagom mkt tid öfrig att vara hos min värdinna. Vivie kunde ej komma med, ty de fingo ett besök af en fästerz, telefonist i Östersund. I går var det stor supé här för 4 herrar - mantalsskrifvare. I dag skall tant, Vivie o jag resa till Hermelins på middag kl. 4. Det skall bli så roligt, så ha vi också det härligaste vädret. Låter det ej lifligt.

Det går ej att få språka längre jag måste skynda mig att göra mig i ordning, för att sedan fortsätta mina lexioner.

Mina innerligaste helsningar till alla mina kära där hemma.

Den som kunde få hjälpa er el. skaffa eder en duglig jungfru! Helsa fl. Larson!

Din tillgifna syster
Gertrud.

att bara få komma ut så pass mkt; hon har varit så bunden en sådan lång tid nu. Om Onsdag skola vi till Åsrum, och om lördag på husförhörskalas, tycker du ej man nära på kan tro att vi bo midt i en stad.

Om tisdag hoppas jag få ett riktigt långt bref hemifrån; du måste gifva mig en lång helsning från mor, ty det är så länge sedan, jag hörde något från henne. Tänk du, tre söndagar till, och så är jag hemma. Du kan ej ana huru roligt det blir. Vi måste väl gå sorgklädda i jul; i sådant fall måste jag skaffa mig en svart klädning, ty den jag har, kan jag omöjligt ha' annat till hvardag; men då måste jag ochså be dig vara snäll att styra med det, fru Greyer syr nog så bra åt mig utan att profva, om du ger henne den grå-blå

Nykil d. 24/11 1895.

Min älskade syster!

Det skall bli så roligt att nu i lugn och ro få slå sig ned och språka med dig. Tack för ditt sista meddelande! Och faster Carolina, som fått sluta. Hvad det skall kännas tomt för den syskonkretsen, att ej längre ha' sin mor att samlas omkring. Måtte det blott ej behöfva blifva några nya slitningar, utan den gemensamma sorgen få förena syskonen. – Har far ånyo måst hjälpa dem däruppe, eller har han kunnat fått draga sig därifrån. Jag undrar så mycket, huru ni har det i dag? Det är kanske fasters begrafningsdag, så att ni alla rest upp till Stockholm, för att få förena Eder med släkten, som ju då skulle samlas

på Rosenvik. Det är värdefullt att få vara med, när släktingarne så samlas, synnerligast så länge, som farbror Carl då får vara medelpunkten. Eller kanske, har ni syskonen från Tuna och moster hemma? Jag trodde det var förra söndagen de skulle komma hem, men det var visst ett misstag. Är Ester riktigt kry nu? Helsa dem så innerligt, om de ännu är kvar, när detta bref når dig.

Just nyss är jag hemkommen från kyrkan. Jag gick dit ensammen på morgonen; det var så stilla och högtidligt. Du kan ej tro hur hjefligt det är på landet, dessa vackra höstdagar. I kyrkan var det så mycket folk samlat, det märktes att väglaget är bättre. Det gör en så godt att se, huru kyrksamma de äro här i trakten, och så är det så godt förhållande mellan kyrkoherden och församlingsborna; han är en riktig herde för sin församling. Lite emellanåt är det något bondfolk, som komma hit på besök, och då blifva de så vänligt emottagna. I fredags kom dit just ett folk, de kommo kl. 3 och stannade sedan till supén, så du hör det är rediga besök. Både kyrkh. o tant hafva stor förmåga att språka med dem och göra det trefligt för dem. Jag börjar nu känna mig mycket mera hemma här, synnerligast efter mitt besök i Linköping har det känts så trefligt; de äro så utmärkt vänliga mot mig. — Det har varit så lifligt här nu en tid. I tisdags var jag i Tyras trefliga hem; hennes lilla pys är så fet och duktigt. Vet du det är något hos hennes man, som påminner om morbror Henrik, inte i utseendet, men annars. I morgon vänta vi dem hit till middagen. Jag tycker det skall bli så godt för Tyra

klädningen, som jag skaffade mig
i våras, att se efter. "Fasonen" är
ju gifven: enkel men treflig. Hon
kan ju syden lika med den ljusa,
som hon sydde nu i höst; inte gör
det något att ha 2 klädningar lika.
Det gör mig riktigt ondt att jag måste
lägga så här mycket på dig, min
lilla stackars syster, som ändå har
så mycket och här kommer en hel
lång lista till, som jag måste bedja
dig skicka mig med det snaraste.

1) D.B. Monogram till rock (det blir min stora julgåfva till Davy)
2) 4 dockor svart knappnålssilke.
3) Hvitt kalkerpapper.
4) 2½ m. sidenband, som passa att
kanta fars nécessaire med; prof
på skinn och vaxduk medföljer.

Allt detta och klädningen med
skall du ordentligt skrifva upp
på min räkning förstår du.
Måtte du ej få för mkt besvär af detta.

Nej, jag får ej språka med dig länge nu, ännu ett par bref måste jag skrifva. Ser du, nu går det ej an att skrifva bref under arbetsveckan; ty skall jag få någon liten gåfva färdig till julen, så måste jag taga vara på alla mina lediga stunder.

Helsa nu far, mor och Manne så innerligt från mig. Så skall du ock helsa moster Malin och Gustafva. Hur är det med Bruding nu? Hur har Kristine det på sin plats? Gerda Nilsson skall du också helsa; påminn henne att det var hennes tur att skrifva.

Farväl med dig nu, min kära lilla syster!

Din vän och syster
Gertrud.

Jag är ej alls belåten med att skaffa mig en ny klädning; jag har ju så många förut. Hur skulle det vara, om jag skulle låta färga min lilas-färgade klädning, som jag nog väl kan undvara. Men det hinns måhända ej. Detta låter jag först dig o mor helt afgöra. Ni äro ju så förståndiga.

G. B.

Nykil 8/12 1895.

Min kära lilla syster!

Tack ska du ha för ditt bref, som jag fick igår! Hvad mor har varit klen länge! Du måste riktigt pyssla om lilla mor, så att hon blir kry snart igen. Snart tänker jag själf komma hem för att hålla reda på mor.

Nu skall jag först svara på alla dina frågor. Din skinnmössa har jag ej tagit upp, men jag har något minne af att en af skinnmössorna hade fått stanna i en af våra supé-kappors fickor, i sådant fall måste den ju finnas nere i matboden.

Jag vore dig mycket tacksam, om du ville låta mig få vara med om så väl den gåfva, du ämnar skicka ned till Elisabet W., som det du tänker

---

min låda.

Nu kommer en hel lista med saker som jag tänkte be dig laga ut till Ad.

Min nya svarta klädning förstås

Min mörkgröna klädningskjol.

Mina pjexor.

Mina (skridsko)kängor (vinter), men dem måste du först vara snäll att lemna åt Lundblad så att han får sätta nya tåkåtter på dem, mycket skulle jag tycka om att få nytt yllefoder i dem också.

Skridskor och skidor.

Mer kan jag nu ej minnas. Stackars min lilla syster, hvad du får mycket att tänka på för min skull. Det är besvärligt att ha en syster!

Det var just ej så roligt bref du får, men jag tänker skrifva till mor nu också.

Tyra har bett mig helsa dig mycket.

Helsa Lena hjärtligt.

Din tillgifna syster
Gertrud.

Vi måste väl gå sorgklädda hela julen. så jag endast skall laga svart med mig. Min svarta brosch har jag här.

gifva åt lilla Ingrid, men det är tråkigt, att du ensam skall få besvär därmed; dock är du så mycket behändigare med "sådana-därna" saker än hvad jag är.

Mycket, mycket tack för hvad du har varit så snäll att skicka mig; det var allt så utmärkt bra. I hopp att du ej blir allt för ledsen på mig, tänker jag bedja dig sända mig ännu en sak. Ser du, det är så, att jag hade tänkt gifva någon liten sak åt mina små elever (jag vill ej gifva något åt de andra), så att det ej skall komma i fråga någon gengåfva (och jag skulle ju köpa det, när jag var inne i Linköping men det var omöjligt för mig att finna något åt Elsa; åt Ninnie tog jag en liten knif. Skulle du kunna hitta på ngt som passar åt en 9års flicka, jag tänkte för 1 kr. el. något mera. Hvad du då vore rar!

Som jag ej vet om jag får komma upp till Upr. före jul, har jag en hel del saker att bedja dig om till.

Tycker ni att jag kan ge morbror H. den där björnen som sitter och målar? Jag tror det knappast; skulle du annars vilja låta den följa med upp till moster Ebba. — Tänk på mig också när du köper något åt Lena.

Tag med dig det schweizíska lejonet (som Mamma och jag skulle gifva David) ut till Addeboda.

Lemna fram åt Mamma "hjorten" att han för tänka på att den i ordentligt skick kommer ut till Tuna.

Knifven och gaffeln äro ämnade åt Alma L. — Serveringen som Mamma har använt hade jag allt tänkt åt lille Johannes; det är väl inte för grymt att taga den från Mamma, han kan väl ej tycka om den.

Allt detta (utom ringen) ligger i

sticka färdigt, har stannat hemma.
Mor vet hvarest det finnes, välj en som
är så litet smutsig, som möjligt.

5/1 I denna månad är det Elsas födelsedag.
Skulle gärna vilja hafva något litet
åt henne, har tänkt antingen näsdu-
kar ½ el. 1 d. allt efter priset eller en
treflig servering.

Skulle du vilja hjälpa mig med att
detta. Så är det ett par saker jag önskar
till min födelsedag. Den där "vyn" öfver
Upsala domkyrka, du var snäll och
köpte åt mig, och en damhanddusk.

Adjö med dig nu, min lilla kära syster

Din tillgifna syster

Gertrud.

Nykil d. 31/1 1896.

Min kära syster!

Hjärtligt tack för båda dina välkomna
bref; du är så rar som inte tröttnar att skrif-
va till mig. Och tack för garnet! Jag hinner
just lagom få Almas lilla äggpåse färdig
tills i morgon; den blir rätt behändig, fastän
inte, som jag från början tänkt mig den.

Stackare små, som få vara utan far och
mor så länge, men det låter, som om ni
hade det rätt småtrefligt ändå. Så roligt
att Maria Hultgren verkligen kom till
dig i vinter, det riktigt gladde mig höra.
Du skall helsa henne så hjärtligt och tac-
ka henne för hennes vänliga rader.

Nu går det väl ej för eder heller att åka
skridsko och kälke mer, här är det slut

med att sådant. Dock har jag varit ute ett par gånger och åkt skridsko på lilla ån här bredvid; en ej så liten bit har man kunnat gå uppåt ån, så det har varit riktigt skönt.

I Tisdags var jag på storkalas, må du tro, vi voro då alla bjudna till handlande Nilsons på middag, där äfven några andra "kära far" o "kära mor" voro samlade. Det var ej så tråkigt, man hade en sådan känsla af hem där, och det är alltid så roligt att finna, men nog behöfver man lite öfning för att rätt vara tillsammans, med så mycket olika slags folk. — I onsdags afton fingo Vivie och jag resa öfver till Vallsnäs på ett par timmar, så därifrån kan jag också helsa dig.

Har du sett efter julrosorna, om de slagit ut nu? Det måste du tala om för mig. Det är så roligt vet du, ännu har jag qvar en prestkrage af blommorna jag fick af dig; den tar sig så utmärkt bra ut i morbror Henriks vas ombäddad af mossa och grönt.

Hvad tycker Mamne om Siegbahns lexionor? Lär han sig något? Helsa honom så mycket.

Nu om söndag har ni väl åtminstone far hemma. Helsa honom så innerligt från mig och mor också, när hon kommer hem. Måtte denna resa ej tagit för mycket på hennes krafter.

Innan jag slutar måste jag be dig, om en sådan mängd med tjänster.

1/ Garn fattas till Gustafvas duk, vill du skicka mig en bundt.

2/ En grå trådrulle n:o 50 (prof medföljer till båda dessa)

3/ Min stora hårnål har gått sönder.

4/ Profvet till täcket, som mor ville jag skulle

Nykil d. 19/2 1896.

Min älskade tytter!

Hjärtligt tack för ditt välkomna bref. Det gladde mig så mycket att höra, det att godt dig väl, jag hade så mycket tänkt på dig. Så tyckte jag, det förefölle, som om du riktigt var nöjd med och kände tref-nad af ditt besök hos Tibergs, och det var ju riktigt, riktigt roligt. Men för mig att kunna helsa på dem, det är fullkomligt omöjligt, mycket om jag kommer till Beck-mans.

Tack skall du ha för sist! Det är så kärt för mig att tänka tillbaks där-på och så roligt, att du alldeles vet, hur här är. Mitt rum har blifvit nästan än nu hemtrefligare nu.

Du må tro, här är främmande nu igen. Fru Larsén skref här om dagen att

hon tänkte sig ned till Elsas födelsedag, och mycket riktigt så kom hon i dag. Det var fullkomlig öfverraskning för Elsa, du hör de äro skickliga att ställa till med öfverraskningar här. Ett hemtrefligt kaffebord dukades för att taga emot henne. Med anledning häraf hafva vi också lofdag i morgon, jag kan just ej säga, de äro så efterlängtade, de blifva så långa; så väntas också främmande i morgon. Jacobsons och h. Lewin äro bjudna hit på middag. Annars ha dagarne förflutit stilla och jämt utan några så märkliga händelser sedan din afresa. Jag är ute och går så ordentligt melem 1-2 har "upptäckt" en härlig skog, som det är så skönt att gå och ströfva genom. Så ha vi börjat med söndagsskola, Tant står för den, och jag är henne behjälplig vi hafva den om söndagarne 2-3, det var 23 barn nu första gången i söndags.

Men jag måste väl önska dig välkommen hem igen. Du tycker väl, det är obeskrifligt skönt att vara hemma igen hos far och mor. Kanske är det det bästa af hela resan. Är du ej alldeles förvånad öfver, hur hemtrefligt och inbjudande vårt rum är/nu när du åter får se det? Jag hade ett så <u>kärkommet</u> bref från mor i tisdags. Tänk du syskonen, som passade på att vara hemma medan du var borta. Hur är det med moster nu? Jag tycker det är märkvärdigt, hvad hon ofta är förkyld. Hvad kan det väl bero på?

Som detta bref väl kommer ungf. samtidigt med dig, kan jag blott bedja att ordentligt framföra alla de helsningar du muntligen fick af mig.

Din hyacint blommar ännu så vackert. Så måste jag tala om, att jag fått tillbaks mattan i mitt rum.

Farväl nu, kära min syster! Se väl till far och mor. Din så tillgifna syster

Gertrud.

Så skall du också helsa till alla dem som nu äro samlade hemma, och som du vet jag vill helsa till.

Säg David att bref väntar honom i Stockholm.

Farväl, kära, kära min syster!

Din egen syster

Gertrud

Nykil d. 13/3 1896.

Min kära, lilla syster!

Hjärtligt tack för ditt kära, välkomna bref! Jag har så mycket tänkt på dig den tid du var hos moster; kände du det svårt? På ditt bref lät du förstås att vara vid ditt bästa mod, men man kan ju ej så mycket rätta sig därefter. Men, hvad du skall tycka det vara skönt att vara hemma igen! Ni har varit så skingrade nu en tid, att det kändes väl, som en riktig högtid, när ni åter fingo samlas i det kära hemmet i Upsala. Snart tänker jag också komma dit på en liten tid.

Ja, när detta bref kommer äro ni riktigt fullt upptagna med att fira David. Det låter ju så trefligt, som ni tänkt det,

och jag hoppas så mycket, att att
också skall blifva riktigt trefligt.
Hvad jag kommer att med mina tan-
kar vara hos eder om söndag!
Jag vet ej om jag riktigt tackat dig för
sändningen af packetet med allt som
fanns i det; tack därför! När du nästa
gång skickar ngt, skall du om möjligt
skicka det pr. post, det går fortare och
ställer sig billigare (jag fick nu t. ex.
bet. 28 ö i lösen).
Sedan du var här, har jag hållit mig
så obeskrifligt stilla, till Åsumm har
jag varit en gång, det är allt. Dock
tänka vi oss med första lägenhet till
Valsnäs. Mina härliga skogspromena-
der har jag ock måst draga in på för
det dåliga väglagets skull. Men jag
trifs dock riktigt bra ändå, särskildt
med tant, som jag den sista tiden kom-
mit så mycket närmre. — Men de
andra här hafva rest så mycket fli-
tigare; i måndags reste Vivie till Lin-
köping och återkom i går, och i går reste
tant och kyrkh. och hemkommo i dag.
Jag skulle så gärna vilja höra dig
språka om så mycket, men själf har
jag ej så mycket att tala om. Helsa
Manne och tacka honom så mycket för
han efterlängtade bref. Hvilken liten
behändig resa de måtte ha gjort till
Stockholm, det lät så trefligt. Särskildt
gladde det mig att de voro samlade hos
farbror Carl; det är värdefullt att sedan
få minnas.
Hör du, har mina andra båda små korta
bref nått dig? Det var ej så lätt att
hålla reda på. Hur mycket du nu
skall helsa till far mor och syskonen,
det kan jag ej säga dig.

än 3/4 4; sedan gingo småflickorna och
Ester bort, och Tant, Vivie och jag hafva
nu suttit och språkat med hvarandra,
i lugn och ro ett par timmar. Nu vet
du ungefär, hur jag haft det i dag också,
riktigt slut är den dock förstås ej ännu.
Något särskildt har ej hänt oss.
Jag har mycket tänkt på Clasons, och gladt
mig så mycket åt att de nu hafva fått
sin jungfru. Måtte det också blifva godt!
Helsa dem så innerligt från mig.
Helsa mor och bröderna så innerligt, fr.
och tacka mor för hennes helsning i ditt
sista bref! — Hur är det med morbror
Henriks barn? Vivie helsar så mkt.
Lena och Gustafva skall du också helsa!

Farväl, kära min syster!

Din egen kära syster

Gertrud.

Du har väl varit snäll att taga
vara på min ring.

20/4 Thyra o baron titade just nu in med sin lilla pys
på hemvägen. Resan har gått så lyckligt o lilla Elias
låg kryo var ut. Hon helsa dig så mkt.

Nykil d. 19/4 1896.

Min egen, kära syster!

Hjärtligt tack för dina båda välkomna
meddelanden! Denna gång har jag kanske
riktigt låtit dig vänta på bref, men mer än
2 ggr. i veckan tycker jag mig knappast böra
skrifva hem. — Nu tänker jag, du och mor äro
lyckligt hemkomna, glada öfver att åter vara
i hemmet, men också nöjda med eder resa. Det
lät så trefligt det lilla kortbrefvet, jag fick
af dig; ja, jag vet väl, hur kärt och dyrbart det
är, när man någon gång helt får rå om sin
mamma.

Nå, hur ha ni det nu? Anna skall ju
flytta nu i veckan, och så kommer Erika i
stället, men vet du, jag tycker det skall bli
så svårt, att reda eder endast med henne.
Helsa mor och fråga, om ni inte borde taga
Hilmas syster hem redan nu, det är ju så

mångahanda sysslor nu på våren,
och vi måste se efter att inte mor
får för mycket, och inte du heller.
Tycker du inte, att vi riktigt mycket skola
bedja mor, tänka på (och handla därefter
också förstås) att återtaga Kristine i höst.
Mamma tycker nog också det, och då blifva vi
tre om det, så då skall det väl gå. Också ville
ju mor så gärna göra sina barn en glädje och
till viljes, eller hur, du? För inte kan det
vara annat än förståndigt och bra.
Nu ha vi väl vår kära far ute på det vida haf, tänker jag mig. Roligt att han har
så godt väder. Hvad att skall bli roligt att
få bref om tisdag, och få lite närmare reda både
på ett och annat. Vet du, jag tycker det
riktigt tid på, att jag kommer hem nu i
vår, för annars är jag rädd, att jag skulle börja bli en "utböling" och att vore kusligt.
Tänk du, jag kommer, då att ha varit borta
öfver ett år, fastän jag förstås lite emellanåt
har varit hemma och tittat på er.

Det nästan förvånade mig att höra, att
Ester varit uppe i talet med fabr. Rudin,
jag menar, att hon beslutit sig därför. Men
det gladde mig också. Du meddelar mig
väl, när du vet, hur det kommer att gå.
Och nu ha ni fått en liten påhelsning af Ester
igen, gärna hade jag också velat få en liten
del däraf. En sådan slarfva Gerda är, jag
hade tänkt skrifva en helsning till mo-
sters födelsedag men glömde det.
Men du vill kanske lite ha reda på, hvad
jag gör här. Det är inte så mycket, för om
hvardagarne läser jag mina bestämda
timmar och däremellan sysselsätter jag
mig med något annat, tittar att emellan
åt ut i skogen, helsar på små fåglarne
och små blommorna där; riktig vår är
att dock ej ännu, luften håller sig så ky-
lig. I dag hörde jag först på fågelkonserten
i skogen ett tag, så gick till kyrkan, åt
så middag, så hade vi söndagsskola med
en stor skara barn, som vi ej slutade förr

na till Falun o. s. v. Tror far sig kun-
na blifva ledig att resa ut något före
sommaren. Hur är det med vår lilla
far, är han mkt ansträngd? Har ni
gjort tillsammans ngn så där treflig
vårpromenad? Det är så roligt att
sedan tänka tillbaks på dem. Jag får
väl lugna mig, så får jag kanske höra både det
ena och det andra. Jag längtar efter att
få återförena mig med eder, det är
att somt ibland.

Mycket, mycket mer skulle jag vilja språ-
ka med dig om, men det får väl vara
nog med detta, jag vill gå och lägga mig
i någorlunda tid i kväll, för att försöka
komma upp i morgon bittida och få
höra på fågelkonserten.

Nu du, börjar jag längta efter min hvar-
dagssommarhatt.

Godnatt nu, kära min syster!
Helsa far, mor och bror så mkt, mkt från
mig. Lena också.

Din vän och syster
Gertrud.

Nykil d. 3/5 1896

Min kära lilla syster!

Tack för ditt bref med allt dess innehåll!
Jag har genom brefvet till mor redan svarat där-
på, och jag hoppas att det var tillräckligt.
Ser du inte kan jag så bestämdt säga, hur
jag vill hafva det, utan blir det mig något
erbjudet, så måste jag ju under alla om-
ständigheter först taga det i öfvervägande,
innan något bestämmes.

Nu ha ni i Upsala firat vårens ankom-
de, och jag tänker på sedvanligt sätt, men
jag hoppas att ni inte försummade heller
att bjuda på kafé nere i trädgården. Kan-
ske var David hemma 1 Maj; förmodligen
stannade han väl kvar i Stockholm för
att få plugga i fred. Hur har det hit-
intills gått för honom? – Här hade vi en

så riktigt treflig första Maj, med
det skönaste vår- väder, så grönt
och vackert är det ju ej ännu, men björkar-
ne hafva dock nu på allvar börjat tänka
på att spricka ut. Tant och Vivie reste
båda in till Linköping, där skolgossarne
hade anordnat en karneval, det var förstås
för Daniels skull (att resa). Men nu skall du få höra
huru vi firade den. Vi åto både lunch
och middag ute, att smakade så godt.
Så sutto Ester och jag ute i skogen, läste
högt och arbetade, och på eftermiddagen
drucko vi saft tillsammans, också ute
i skogen. Det kändes så högtidligt där
för att det var första dagen, vi kunde så
där vara ute. I dag har det också varit
ganska skönt och jag har mått så godt i
skogen. Det är så skönt att vara på lan-
det en vår; bara jag ej vore så lat om mor-
narna, men det är så knogigt att komma
upp.

I måndags blef det ändtligen af för
oss att resa till Vallsnäs. Kyrkh., Tant
Vivie och jag följdes åt dit, det var gan-
ska roligt. Thyra helsade dig så mycket.
Om tisdag skola vi också bort till An-
dersons, en af kyrkovärdarne.
I dag har Mimmie fått veta, att jag kom-
mer att lemna dem; det mottogs inte
alls med någon glädje, men (kan) ju ej annat
än kännas lite oroligt, innan de veta
hvad som kan erbjudas till nästa år. Vet
du, jag har i dag lite kommit att tänka (på),
hur det skulle vara, att få be Mimmi
hem i sommar på någon tid, mindre
än 3 veckor kunde det väl dock knap-
past vara, ty resan blir ju ganska dyr.
Du kan ju alltid språka lite vid mor därom.
Jag undrar så mycket, huru ni tänka er
det nu på våren. När reser du till
Addelboda, mor till Finland, bröder-

Astrid

Nykil d. 18 Maj 1896.

Min älskade syster!

Jag kan ej säga, hur tomt och tråkigt jag tycker, att det är, att inte min helsning till Manne hinner honom på hans födelsedag. Jag hade räknat på ett bud på måndagen, som man alltid brukar kunna få bref med, men just denna gång var det inställt. Nu skall jag väl dock passa på att skicka några rader till dig också.

Innerligt tack för ditt bref fr. l. d., som var så obeskrifligt välkommet, för brefvet i hattasken, besväret med min hatt, som jag tycker riktigt bra om, och för den rara marmeladen!

Du reser väl till Adelboda strax efter Pingst. När resa mor och Manne dit? I nästa bref sänder jag dig en lista, på allt jag önskar få ut till landet.

Ännu hafva de inte bestämdt i fråga om Kimmie. Det är mkt starkt ifrågasatt, att hon skall bott till Åkersta (samma ställe som förra året) så är det också fråga om fr. Östrand tj. ingeniör Östrands dotter. Få se hur det kan blifva ställt, jag tycker det är så "synd" om dem. Jag kommer dem här allt närmre och närmre, särskildt sluter jag mig mycket till tant.

Min kära lilla syster, hvad det skall bli roligt att så snart få träffas, om fyra veckor till hoppas jag vara på väg hem, men kommer kanske både göra en afstickare till Beckmans ö till Anna. Men inte reser jag till Halmstad. Eller hur? Lite har jag tänkt på resa) ~~till~~ till B.? i Pingst; tror dock knappt, att går så.

Brefvet blir ej längre denna gång, måste ut och titta i skogen ett tag innan jag kryper till kojs.

Helsa fl. Clason så mycket. Det gör mig ledsen att jag ej skrifvit till dem en enda gång, och inte vet jag, hur det kommer att gå med Sigrids lilla ank. Det är så svårt vara flitig nu på våren.

Farväl, käraste min syster!

Din vän och syster
Gertrud.

Helsa Lena!

nej, nu får du ett alldeles för långt
bref, måste därför sluta. Från mor
har jag haft ett brefkort, men vet att
du och fått ett.
Helsa hjärtligen Gustava och Man
ne så och alla andra därute.

Din syster och vän
Gertrud.

Upsala d. 11 Sept 1896.

Min kära syster.

Tack för bref, som kom ögonblicket före
packlasset; pl. hitkom i bästa skick.
Jag kan ej fatta hur barnvagnen utan
en grundlig och allt för kostbar repa
ration skall kunna användas; skall
dock, med David till rådgifvare, taga det
i noga öfvervägande än en gång. Såg
mor den? Du hade väl duktigt med
stök innan packlasset kom af, och har
kanske inte haft mkt ro sedan heller,
hoppas dock du haft tillfälle bereda
hemtrefnad på Addeboda.
Du kan ej tro, hur glad jag i kväll
känner mig, och hur jag njuter af att ha
en hel våning på 4 rum alldeles i ord
ning, så nu är att endast fars båda
rum och tamburen kvar; det är för

står dock ej "endast" ty alla böcker
i fars rum skola ner och dammas.
Kanske tycker du vi ha' varit
något tröga af oss, men mottagandet
af packlasset, blommornas upptag-
ning och tvättning m. m. drar ej så lite
tid; så äro ju och mattorna pålagda
och Mannes rum är och i ordning.
Det är roligt att ha' David här, fastän
jag naturligtvis endast är tillsam-
mans med honom under måltiderna.
David har visst mkt roligt och tref-
ligt tillsammans med sina vänner,
i dag hafva de lekt så muntert nere
i trädgården, äfven Carl Gustaf W. är
här. D. reser söndag afton.
Jag blef så vänligt mottagen här att
det kändes riktigt vänmande och upp-
piskande efter den tröttsamma fär-
den hit med fru Jedner(?) till säll-
skap. Ett trefligt kaffebord stod du-
kat prydt med några blommor från M. A.
och ett litet, litet bref i hvilket hon
önskade mig välkommen hem, och bad
mig komma dit och dricka te på af-
tonen; där var trefligt och kärt att
åter få vara.
Manne som skolkar och ej kommer
förr än om måndag; jag tycker det
skulle ha varit roligt för honom att
vara här tillsammans med David.
Med Abel har jag språkat i dag, där
står allt så godt till.
Skall ej de gardinerna, som vi hade
hos i vårt rum föra vintern hit
till staden igen?
Skicka med Manne:
1/ Nyckeln till min koffert, den ligger
uppe i vårt rum, en liten trådbit är
bunden vi den.
2/ Kokboken.
3/ Beskrifningsboken
Snälla du, glöm det ej!

Nås. Nykil. d. 21 Sept. 1897.

Kära min syster!

Jag vill endast skrifva till dig några rader, för att du ej skall känna dig allt för ensammen och öfvergifven. Tack för ditt bref, som jag fick med dagens post. Det skall bli mkt roligt att höra dina intryck från jubileumshögtidligheterna. Det måtte ha varit en synnerligen storartad anblick att se Sthlm illumineradt. Jag hoppas att ni med lif och lust också deltogo i hurraropen för konungen. Mamma tycker väl det skall bli ganska roligt att för en gång tjänstgöra som marskalk.

Undrar just, hvilka tl gäster ni skola taga emot. Månne ni få ett par riktigt hyggliga. Tycker du det är otrefligt att vara ensammen hemma.

Jag blef ganska öfverraskad att höra

de Höök följde med David ut. Tyckte David det var tråkigt eller var han nu full med om det? – Det är så mycket jag skulle vilja kunna få språka med dig om och få höra af dig. Det är vådligt hvad det är tomt & när man ej kan få följa med sina hemförhållanden, men jag får väl veta både ett och annat så småningom.

Du reser väl till Tuna till Abels födelsedag; det vore roligt om du kunde få tillfälle att göra i ordning tilla stassningen till dess, jag skickar dig arbetet med dagens post. Min låda, som jag tycker ska bli så roligt att få, tycker jag är bäst du ej skickar, förr än du kommer hem både från Tuna & Addeboda; någon gång i början af Oktober. Jag skickar därför ej min ~~ordnade~~ ordnade lista förr än i nästa vecka.

De hjärtligaste helsningar till Mamma Anna Lindberg och flickorna Claeson, när du träffar dem. Det är ju till Skara Sigrid skall resa och skulle också gärna vilja veta hvilken dag. Till Lena och jungfrurna skall du också helsa och tacka dem för deras vänliga helsningar till mig.

Farväl nu för denna gång!

Din för alla bref så oändligt tacksamma syster

Gertrud.

Postdagarne äro: Tisdag, Torsdag & Lördag. Skall man skicka bref till David som poste restante?

det har blifvit så utmärkt trefligt, så du
skall ha stor tack för den goda hjälpen. Du
må tro jag kände mig riktigt rörd, när
jag första gången satt det på mig och tänk-
te på allt besvär, det vållat dig.
När du nu får tid, är jag så obeskrifligt tack-
sam, om du vill göra i ordning lådan åt mig
och skicka den till Bankeberg som ilgods.
(Hoppas du ej behöfver skicka den som frakt-
gods, men det går ju det också.) Skrif blott
och underrätta mig, när du skickar den,
ty jag får ej på annat sätt veta att den
finnes där att afhämta. Men, som du af med-
följande lista kan se, kommer den att vålla
dig mycket besvär, och jag vill därför så
innerligt be dig, att du ej gör något däråt
förr än tiden verkligen tillåter dig det.
Så vill jag så bevekande, som jag möjligt-
vis kan, be dig, att inte skicka mig något,
som det ej är meningen att äfven bjuda
de andra på. Ty det är verkligen fullkom-
ligt onödigt, som det är här i år. Jag tyc-

Näs. Nykil 27/9 – 97.

Älskade min syster!

Ett riktigt varmt tack för ditt långa
kärkomna bref! Det var vådligt rart af
dig att skrifva så långt, fastän du tyckes
vara så öfverhopad af göromål. Ack, den
som kunde dela på sig och så hjälpa dig
lite, du som nu har så mycket att tänka
på! Men det lär visst ej gå. Men så vet jag
ju ock, hur roligt det är, att så där riktigt
känna sig vara föräldrarne till hjälp,
och att tider, då man känner mera an-
svar äro värdefulla för en. Gud vare
i all din hjälp och ditt stöd!

Det lät alltigenom så treflig din beskrif-
ning öfver dagarne i Stockholm, så jag
hoppas du har ett riktigt godt minne af
denna jubelfest. Det var då bra roligt
att du fick vara med om denna, när du
ej kunde få vara med om den i Upsala

härom året. – Hvad lilla Kerstin måtte ha hunnit långt framåt. Ack, den som kunde titta dit och få ^se^ henne. Jag trodde så säkert, att jag skulle ha dig också på Tuna i morgon men, som förhållandena voro hemma förstår, jag väl det ej kunde gå för sig. Jag kan ej neka till, att det hade varit ganska skönt att ha fått J. utbytt, men viktigast är ju doch att det som är rätt sker; måtte det nu så vara!

Jag tänker detta bref ligger ~~dig~~ ö väntar på dig, när du kommer från Addeboda, så ^må^ gör ej tycka att hemmet är alldeles tomt och öfvergifvet, ty jag kommer ju och tar emot dig och önskar dig välkommen hem.

Här går den ena dagen så där temligen lik den andra. Du må tro, jag ofta sak nar att jag har så lite förmåga att vara något för andra, både den ena och den andra skulle så väl behöfva det här, men jag ~~kär~~ ^är en^ ~~såd~~ ~~dan~~ liten stackare.

Särskildt känner jag ju Honorine hvila på mig. Det var alldeles som jag trodde, att ^det^ gäller för mig lika mycket vara hennes vän och kamrat som hennes lärarinna och lilla Anna kan naturligtvis ingalunda fylla hennes behof; hon är 2 år yngre och så uppfostrad i helt olika förhållanden. Annars är det en snäll flicka. Vi ha ofta riktigt trefligt hemlif här. Du ska få höra hur vi hade vår dag i går: från kyrkan följde fr. Jonson, en småskollärarinna med oss hem; strax efter middagen gick Tant ner till söndagsskolan och Kyrkh. reste ut i församlingen, och då satto vi flickor här hemma och läste ett par berättelser högt för hvarandra, så drucko vi kaffe tillsammans och sedan följdes vi alla åt till ^en^ fattig familj med lite kläder, det var en så skön promenad genom vackra skogsbackar – därtill att inte riktigt trefligt.

Jag har nu approfvat det röda bluslifvet,

ha lyckats få tillräcklig enskild hjälp, eller om de äro satta i skola? – Är Gerda Lundquist hemma i vinter? – Hur är det med lille Ivar, jag tänker ofta med saknad på honom? Nej, slut nu med frågorna, det är nästan betänkligt att börja en gång, ty då är det så mycket jag skulle vilja veta. Du är så rar, som skrifver så många och så långa bref till mig. När tiden kommer att min klädning skall sys, vill jag säga att någon garnering kostar gärna på, ty nog vill jag ha den riktig treflig, förstår du? Hur gick det för dig, fick du något bluslif?

Nu, min käraste syster, skall jag säga dig "farväl". Hvad det hade varit roligt om du personligen kunnat komma och helsa på mig nu i den stilla aftonstunden. Kanske sitter du också och skrifver till mig, då mötas vi ju riktigt.

Vänliga helsningar till Lena o jungfrurna och hjärtliga till Mamma om han är hemma.

Din vän och syster
Gertrud.

Nås, Nykil d. 3 Okt. 1897.

Min egen kära syster!

Vi ha skiljts åt så tidigt i afton, kl. är nyss 9, så att jag riktigt kan känna mig ha rättighet att slå mig ned en stund i lugn o ro med dig. Det har varit Honorines födelsedag i dag o har den varit riktig treflig. Fröken Jacobson, Louise v. Feilitzen o fr. Hoffman från Åkerstad ha varit till middagen, de bröto upp redan kl. 7. Vi ha haft ganska trefligt tillsammans, de äro snälla menniskor att tala vid. Nu än är Honorine 14 år, så det är just icke något barn jag har att läsa med. En del svårigheter har jag nog äfven denna gång att öfvervinna, men jag får väl ge mig till tåls, så skall det väl gå så småningom. Det har ganska mycket intresse med sig att läsa med henne. Måtte jag blott kunna leda henne rätt!

Jag vill bara innan jag nu måndags afton kryper till kojs helsa dig "Godnatt" lilla syster!
nu lackar jag i hop [illegible]

Det har att varit lite tomt att veta, det jag inte i dag kom och helsade på dig med något bref, men tiden tillät det ej. Du måste riktigt tala om för mig, hur du har det i ensamheten. O, hvad du måste längta efter den dagen, då du får hem far och mor! Känner du dig myc-ket ensammen och öfvergifven? Hoppas dock att goda vänner tänker på dig och tittar till dig. Är Manne ännu kvar på Tuna? Så roligt att vi ha så goda underrättelser från far och mor; det sista brefvet från mor lät ju så riktigt trefligt. Om tisdag vän-tar jag säkert brefvet fr. dig skall bli obeskrifligt välkommet, men, jag har visst ännu ej tac-kat dig för ditt sista, det var ej fullt så välkommet som de bruka vara, ty jag nä-stan kände på mig att du använde en natt till det, d. v. s. en sen aftonstund; och det vet du, det får du inte göra. Käraste lilla Astrid försök och lägg dig i tid! Tack ska du ha för all vänlig omtanke om mig;

jag trifs så godt med att börja lexionerna så där tidigt, är så nöjd därmed.

Hör du, hur må blommorna? Palmerna isynnerhet intressera mig. Tog ni upp att "skräp" i år också, eller fick ni göra er af med litet?

Denna vecka är det rätt mkt litet hvarje som väntar oss. Om tisdag ska vi på hus-förhör med, thy åtföljande kalas till Vall-näs. De ska fira Elias födelsedag där-med; du må tro, det är en duktig pojke, lite klumpig än så länge, men han växer väl till sig. Om lördag ska vi till An-derssons, Annas föräldrar. Endast i Kristendom och räkning har jag Anna särskildt, i de andra ämnena får hon följa med så godt hon kan, så är det ju också många, hon inte alls läser.

Hur är det med moster Malin? Hon reser väl ut till Tuna snart? Helsa hemme hjärt-ligt. Jag skulle gärna vilja veta hur det är ställt för Skyddshemsbarnen, om de

Näs. Nykil 27/10 -97.

Käraste min syster!

Nu har jag åter en sändning att så hjärtligt tacka dig för, den måtte ha vållat dig så mycket bekymmer, att det gör mig riktigt ondt. Jag måtte ha gjort mig känd som en bra oförnöjsam varelse, ty alltid förutsätter du att jag ej skall vara nöjd. Hatten tyckte jag strax om, klädningen också, blir nog än mer omtyckt, sedan jag haft den ett par dagar. Broschen var mycket nätt och treflig. Innerligt tack för allt! Men du, den där ramen skulle du ju ha, inte skulle du skicka mig den; men ditt porträtt skulle du skicka mig, o det kom ej. Men kära vän, hvarför skicka mig så mkt chokolad, det tycker jag minst om! Doch, tack för din vänliga tanke! Du behöfver ej skicka mig, hvarken böckerna el. näsdukarne

Någon Geometri börjar jag ej denna
termin, det är så långt lidet.
Jättames besegrare kan jag själf
köpa i Linköping. När inte näsdukarne
kunde komma med på "kladden", ville jag
ej hafva några. En mindre paket är na-
turligtvis bäst att skicka med posten.
Jag blef nästan hemsk till mods, när jag
fann, hvilken slarfvig syster du har.
Jag hade ju skrifvit Lundberg i stället
för Lundvall. Det aflöp ju dock så väl,
fastän det blef något försenadt, jag fick
min låda i dag i stället.
Tack för du alltid har mig i så vänlig
åtanke! Du låter mig så ofta få medde-
landen från Eder. Du måtte tro att mån-
dagen är en postdag, men det är tisda-
gen, som är det. När du skickar bref med
2-tåget, så får jag det dagen därpå, det
är så lugnt att veta det.
Jag skickar här servietterna; det var inte
trefligt göra att märka dem, så skönt
att ha det gjort nu.
Jag känner mig så glad blott jag tänker
på att du nu har far och mor hemma.
O, hvad du ska njuta! Är det mycket, som
ligger på dem nu, eller få ni ha lite ro?
Hade tänkt skrifva till dig ett lite lugna-
re bref, men klockan tillåter det ej; det
märks nog att för väl på detta. Jag behöf-
ver att få modellen till duken så fort som
möjligt nu; Ni ska ju också hinna arbeta
på den. Så skulle jag vilja veta, om den
blir åt David el. Manne; jag måste nöd-
vändigt tänka på den, som skall få den
~~som~~ ~~et~~ när jag syr.
Till far o mor o Manne skall du helsa
så ofantlig mycket. Jag har kära bref
att tacka dem för, men det gör jag nog
själf så småningom. Jungfrurna o Lena
skall du också helsa.
Farväl nu, käraste min syster!
Din tillgifna, tacksamma o besvärliga
syster
Gerdma.

Jag har ingen öfver
raskning i paketet som
du tänkar ha.

Nås, Nykil 13/11 -97.

Käraste, min syster!

Först i afton kl. 7 fick jag min låda, ty jag ville ej skicka särskild skjuts till Bankeberg för att hemta den. Hur skall jag nu kunna tacka dig för allt ditt besvär och för all din systerliga omtanke om mig. Min kära lilla syster, det var bestämdt allt för många öfverraskningar lådan innehöll! Du skämmer ju alldeles bort mig! Innerligt o varmt för allt du sände mig, dock mest tack för den kärlek och vänlighet, som du däri visat mig! Du hade då riktigt tänkt på allting. Den lilla asken, med allt sitt innehåll var mycket behändig; frimärkerna voro mkt välkomna, vantarna mkt trefliga! Det gjorde mig ledsen att du lagt de där trefliga damhanddukarne åt mig, nu har du ju inga, som riktigt passa dig. Och så mycket kakor du skickade mig! Den hem-

Hälsa Lena o Jungfrurna.

~~att~~ gjorda smakade så rart; särskildt (inte att gammal) tack för den! En synnerligen glad öfverraskning var att finna mitt franska lexikon bland böckerna. Hvar har du funnit det? Det kan jag ej begripa. Än en gång, tack för allt, för all hjälp!

Ett par saker saknade jag: mina näsdukar. Schoug, Tableau des verbes irréguliers, finns alldeles säkert på hyllan i fars ytre rum kanske ligger den högst uppe längst till venster. (nästa sändning) Jag har visst ej talat om för dig, att jag upptäckte, att jag hade min svarta brosch med mig. Det har kanske vållat dig mycket besvär. [Nu skrifver jag så slarfvigt, men kl. börjar bli för mycket, jag måste gå och lägga mig. Mycket tack för ditt bref! Det ser ut, som det ej skulle kunna gå att få bref dagen därpå, som skickas med mailtåget. Skulle du skicka nästa gång med bu-tåget. Det är en så obeflig känsla att veta sig ej kunna få svara

underrättelser hemifrån.

Från mor hade jag i tisdags ett långt kärt bref. Snart du så komma de dock hem. O, hvad du skall glädja dig däråt. Helsa Manne och tacka för lånet af "Lifvet på landet" och tacka hn för att han skref utanskriften till. Det var roligt att åtminstone få se hans stil.

Godnatt nu min kära syster som är så rar emot mig. o. tacksamma)

Din så tillgifna syster
Gertrud.

Hör du, du måste se till att inte mor glömmer låta mig att helsa till Tant och tacka för brefvet, som mor har fått från henne.

Jag tycker, att jag har varit hemifrån så förfärligt länge, och så är det, som hade jag ej hört något hemifrån under hela tiden; så inte är det så underligt om det börjar kännas lite tomt; men jag hoppas så mycket af morgondagens post.

Hur är det med Tant Ruuth? Är hon återställd nu?

De innerligaste helsningar till far, mor ö Manne.

Reser Manne ut till Addeboda på någon tid?

Nej farväl med dig nu. Om jag kunde höra dig språka också, skulle jag ej sluta så snart.

Orkar far läsa lite mera nu, eller blir honom dagarne mycket långa?

Helsa Lena, Anna och Ingrid också.

Din tillgifna syster

Gertrud.

Hjärtligt tack för dina båda bref, som jag just nu fick! Det var mkt roligt att få höra lite mer om Eder, men inte var det roligt att far redan nu reser till Sthlm. Måtte han ej taga skada därnå! Du är helt ensammen, stackars lilla, när dina bref når dig, men du har väl så mkt att skyra med ändå istället. Jag är mycket ledsen åt att mor inte nu heller skickade någon hemsung till Tant. Påminn därom till nästa bref. Skicka mig ett hårnät också i nästa bref!

Nykil 7/3-98.

Min kära syster!

Jag är så ledig i dag; lilla Anna har inte kommit, om det är på grund af förkylning eller den myckna snön vet jag ej, men jag skall passa på att använda min ledighet till att få språka med dig en stund i lugn ö ro.

Ack, hvad jag längtar efter morgondagen! Då kommer nog bref. Du har skrifvit så flitigt och snällt till mig, men nog har brefven varit korta; nu är det så mycket, jag längtar få höra om. Hvilken dag kommer Ester med lilla Kerstin? Helsa dem så mycket, mycket och säg Ester, att hon gärna kan skrifva till mig någon gång. Jag längtar så att få höra något från Eder alla.

Som jag visst nämnde i fars bref var vi i lördags bjudna till Åkerslad. Jag tyckte det var mycket vänligt af dem att ha bedt mig också. Det var en mkt treflig färd, vi hade ju så präktigt före och att

härligaste fo vinterlandskap att resa ge-
nom. Särskildt var hemresan obeskrif-
ligt skön, jag tänkte på dig, hvad du skulle ha
njutit af att ha varit med. Där var det också
riktigt trefligt; de voro så snälla och vänliga, jag
har endast träffat Louise och fröken Hoffman,
lärarinnan, förut. Äfven pastor Sahlin var där.
Det är rätt roligt att träffa litet nya människor i-
bland. Både doktorn och doktorinnan von Feilitzen
äro mycket intelligenta. Det är annars just ej
så godt om här omkring Nykil.
Och nu om en vecka är det Davids födelsedag! Ni
skickar väl något hemifrån till honom. Kan du
ej baka en kaka åt honom ~~att~~ och skicka som
prof utan värde; det tycker jag skulle kunna
gå bra. Stackars gosse! Det blir just ej någon
så rolig dag för honom.
Hur tror du, det kommer att lyckas för Eder, att
få far att låta bli att resa till Stockholm, förr
än det verkligen kan vara honom tillåtet?
Nu börjar han väl på allvar att tala därom,
men han måste vara försiktig.

Det skulle att vara mycket godt för mig, om jag kunde
få Lukas evangelium af Godet (på svenska helt)
som jag talte med mor och far om. Kanske skul-
le du vilja höra efter på någon antikvarisk bok-
handel. Det går ju bra att göra det pr telefon,
men det är ju tanxxt, att kan ej se exemplaret
pr telefon. Ja, då får det väl vara, om det ej
finnes i Upsala.

Skulle du vilja skicka mig i nästa bref: [1] Al-
ma Tingvalls adress; den står i hennes bref till mig, som
ligger i min låda. [2] Kortet, som jag fick af Tekla
till julen.

Helsa mor och tacka henne så mycket för lånet
af de Bibliska taflorna. Jag hjälper nu Tant
hvarje söndag med söndagsskolan, och då brukar
jag visa för ~~dem~~ barnen några taflor hvarje gång, och det
syns tydligt att det roar och intresserar dem
mycket.

Du skall väl ut till dina gummor vid Valsätra
snart? Kanske går du så där trefligt ut på ski-
dor, som vi gjorde förra året? Helsa dina gum-
mor från mig.

äro riktiga naturliga barn. De ge så roliga svar ibland, så att de narra oss alla att skratta. Sedan drucko vi kaffe, det var bar Tant Noni och jag, så gick vi och mötte farbror som hade haft predikan i kyrkan. Sedan på aftonen satt vi och språkade riktigt hemtrefligt, och kom i så ovanligt lifligt och godt samspråk. Jag tycker att det är så mycket trefligare hemlif nu mot förut, jag vet inte om att är bara jag som tycker det, eller om att verkligen är någon skilnad. Men nog tror jag att du skulle ha roligare om du kom hit i år mot du hade förra året jag var här.

Hör du, blef Ester och Kerstins resa till Upsala inställd? Jag har inte hört ett ord från dem, sedan jag kom hit, det är så tomt.

Nu godnatt med dig, nu måste jag gå och lägga mig. Är du mycket oförståndig att jämt?

Hur gick det för dig att få Godt. Lyckades det dig, så skicka mig den <u>med det snaraste</u>; jag längtar mycket efter den.

Helsa så mycket, mycket till min kära far, mor och Manne. Så skall du också helsa Lena o jungfrun.

Noni helsar dig.

Din egen tillgifna syster

Gertrud.

Nykil 21/3 - 98.

Min egen kära syster!

Det är så längesedan jag skref till dig, att jag nästan själf känner mig förvånad; jag hade nog funderingar på att skrifva med förra posten, men det blef ej af. Nu först, ett hjärtligt tack för ditt sista välkomna bref! Du låt just lite vemodig i det, men så har du ju också varit så mycket ensammen, och fastän dina dagar tycks ha varit mycket upptagna, känns det nog till ödsligt då. Du är väl bra glad öfver att ha Manne hemma igen? Det var nog, hvad han trifdes länge i ensamheten på Addeboda. Är det inte nästan underligt, att ha far så kry igen? Ack, hvad det skall bli roligt att komma hem i Påsk o få se Pappa frisk o kry igen!

Jo, nu väntar mig så mycket roligt, att det är nästan på tok. Du må tro, att jag något längtar efter morgondagens post, då jag väl får veta om o när jag får vänta Mor. Jag gläder obeskrifligt mycket åt att få ta emot henne här. Men vet du

det duger ej, att hon tar kortare tid på sig,
än så att hon stannar 2 dagar här, u-
tom resdagarne.
Inte behöfver du vara ledsen öfver att du inte kom i håg min
namsdag, jag blef så firad ändå, och namsdagar-
ne ska ju egentligen ej firas. Först på morgonen
hade flickorna klädt ett sådant trefligt bord åt
mig med blommor och grönt, allt möjligt hittade
jag där, nogg hade Noni kokt, apelsiner fick
jag af Tant, liljekonvaljer af Noni och en tafla
af Anna. Så drack vi förstås kaffe tillsammans,
då före vår lexion. Sedan på förmiddagen kom
fru Andersson, Annas mor och hon hade blom-
mor med sig. På eftermiddagen kom Hilda
Jacobson och af henne fick jag en korg äpplen, och
så Hermelins, och af Thyra fick jag också litt blom-
mor. Tycker du inte att de voro nästan för vän-
liga mot mig, förstås inte som de bara för min
skull, men det var ju ändå bra vänligt att väl-
ja den där dagen för sitt besök, de voro inte det
minsta påstötta, ser du. Men ännu mera folk
kom på sedan aftonen; herskapet Björkmans

från Ekströmen (men att hade naturligtvis intet
göra med Gertrud-dagen); så att helt oväntadt
var det stor bjudning här. Rätt roligt att se
litt folk igen, vi hade riktigt trefligt.
I denna vecka skall Noni och jag en dag resa
till Vallmås troligen blir det Maria Bebådelse
dag; jag har ju hvarken varit där el. på Åse-
rum någon gång efter jul. Om tisdagen nästa
vecka ska vi på stort nödvarp till Åserum;
det väntar jag mig mindre nöje af, men gub-
ben fyller 70 år, så att det går ej an att skol-
ka. – Du tycker väl att jag är förskräcklig
som skrifver en så slarfvig stil, men eftersom
jag ej fick tillfälle i går, måste att gå så myc-
ket raskare i dag. Det är Nonis förskräckelse,
om jag skall skrifva bref om söndagarne, så att
jag gör det ej ofta. Vi hade så trefligt i går: efter
middagen mellan ½3–4 hade vi söndagsskola,
det är riktigt roligt, vet du. De tycks vara syn-
nerligen belåtna med att få se några af ~~kanntar~~ taflor-
na, hvarje. Så ha vi ett par barn, som ännu ej
blifvit förstörda af någon skol-disciplin, utan

Nykil 18/4 -98.

Älskade syster!

Hjärtligt tack för sist, kära vän! Och tack för ditt bref, som jag fick i lördags. Jag tycker det är kolossalt synd om dig, som nu får så mycket besvär med bref-skrifning, men jag kan omöjligt göra något däråt; det är så roligt att ofta få bref hemifrån; tankarna gå så ofta hem med undran, hur det kan stå till med mina kära. I morgon är det postdag igen, men jag är ej säker på, att jag får bref.

I går var Tant, Noni och jag ensamma hemma; Farbror reste till Linköping strax efter gudstjänsten, där han skulle predika på e. m., och vi försökte att ha det så hem-

Nu, hvilket väder! Det är fullt yrväder här.
Är det bättre i Upsala?

trefligt som möjligt tillsammans. Efter söndagsskolan var vi ute och gick en stund i skog o mark och plockade blåsippor (men det var egentligen inge vårväder) sedan drack vi saft och vatten, så språkade vi lite och läste högt tillsammans och "kalasade" på det sista af konfekten och den sista apelsinen, och sedan sjöng vi tillsammans. Du skall tro att Tant har börjat att sjunga med mig, tycker du ej att hon är att beklaga. Det är nästan tur, när jag sjunger rätt någon gång.

Klockan har blifvit så mycket, att det är nästan på tok. Nu måste jag skynda mig att uträtta mina ärenden.

Det är så sorgligt, att jag måste besvära pappa med en sak. Det är en bok, som finns i Sthlm, och som jag så väl behöfver.

Hodorns Fysik; den handlar om Mekaniken; den är inbunden i grönt klotband och står väl antagligen på Davids hylla. Vore så tacksam, om jag kunde få den med lördags-posten; har så svårt att vara af med den. Vill du be far härom.

Har tänkt på, att det kanske skulle vara lämpligt, att på slagen på min kofta sätta en rouleau af det gröna sidenet. Vill du tala med fröken Allander härom.

Farbror bad mig helsa far, och tacka hjärtligt för boken.

Tant helsar så mycket till dig och mor.

Helsa min kära far och mor och Manne så hjärtligt.

Lena o jungfrurna skall du också helsa.

Din egen tillgifna syster
Gertrud.

på samma gång.

I dag får jag väl höra, hur det gått för Manne i hans tentamen. Jag antar förstås att det gått bra, men jag vill ej skrifva, förr än jag fått höra. Helsa honom hjärtligt.

Du är väl glad att vara hemma nu igen från Gefle. Välkommen hem! Snart får jag väl höra, hur du haft det.

Farväl, farväl!

Din tillgifna syster

Gertrud.

Nykil 25/4-98.

Min älskade syster!

Hjärtligt tack, lilla vän, för ditt bref som jag fick i torsdags! I morgon kommer nog också ett, men det kan jag inte tacka för i dag. – Det är längesedan jag skref hem nu, jag tycker själf det är så konstigt, när det får gå en hel vecka utan att jag skrifver hem.

Jo; du tycks ha mycket för dig du! I dag har du rest till Gefle i förra veckan till Sthlm och i sommar på bröllop! Det var rysligt vänligt af Frideborg, att be dig till tärna, får du blott en hygglig marskalk, tycker jag att du skall få det riktigt trefligt; Hvilka fler tärnor blir det?

Det göra underligt den rika omvexling (intryck) (af glädje o sorg) som fins här i världen! Det där ömt, om fröken Ribbing, som blifvit sinnessjuk! Tycks det vara af någon svårare art! Hur är det med Torsten? Är han kvar hos pastor Petri?

Du och Manne måtte bli ensamna riktigt länge nu. Far och mor skall ju resa både till Sthlm, Tuna och Adelboda. Hafn mycket trefligt tillsammans då, och be till dig dina kära vänner ibland. Tycker du ej att det är vågadt att låta far och mor resa ut till Adelboda ensamna? Nog vore det bra lugnt om det vore möjligt för dig att följa med, och då finge du helsa på din kära skog också. Först nu har det börjat att bli skönt att vara på landet, du kan ej tro, hvad det var

för en dyster vecka, den förra, vi började att undra om våren någonsin skulle komma.

Du är väl rar att i nästa vecka skicka min låda; ville så gärna få min klädning nu med det första, använder så ogärna den blå nu på våren. Skicka den till Bankeberg, så få vi hemta den där vid första lägenhet. Snälla du, jag måtte af misstag ha lagt in Ivar porträtt i min byrålåda tillsammans med de andra porträtten, som ligga där; skicka det också!

Nej, jag måste säga godnatt, det kan inte hjälpas. Kanske hinner jag lägga till ett par rader i morgon.

Godnatt, lilla syster! Sof godt!

Glöm inte att jag skulle få Charlotte o ett ex. af "Guds Kärleks lof" mig tillskickade

Nyhil 7/5 -98.

Min kära syster!

Tack för dina rader i torsdags!
Nu har du och Manne varit ensamma hela veckan, och det är väl inte säkert att far o mor kommer hem tills i morgon heller. Hur har det gått för er att reda er i ensamheten? Du har förstås haft så mycket att göra. Jag är mycket road af att någon få veta hur långt utvecklingen har hunnit därhemma; här börjar det verkligen till vår stora glädje att grönska litet nu. I dag faller det ett sådant riktigt gyffligt vårregn, så det kommer nog att gå litet fortare efter det.

Jag tänkte be dig om en stor tjänst. Du vet kanske att det är Mannes födelsedag Kr. Himmelsfärdsdag, och jag skulle gärna vilja få en sak uträttad till dess. Och det är om du skulle vilja styra om att få en riktig snygg ram till hans fotografi öfver vår grupp i trägården. Jag vill ha papp omkring med en guldrand, du förstår, som på taflan du fick af mor. Tack, ska du ha att du vill hjälpa härmed.

Tycker du ej att en jardinier, något i den stilen, som mor fick vid silfverbröllopet af tant Anna Wikström, skulle kunna vara en lämplig lysningspresent. Har du tänkt på något annat? Det är ryslig svårt att hitta på något

Just nu fick jag dina rader, som meddelade att min låda är skickad; Tack därför! Det såg som om far och mor vo vo hemkomna, jag trodde att de skulle resa till Sthlm från Addebroda o sedan till Tuna. Hur går att därmed? Jag har skrifvit bref till mor till Sthlm redan i torsdags. Margret får väl returnera det.

Många, många hjärtliga helsningar till alla därhemma

från din tillgifna syster

Gertrud

Nykil 9 Maj -98.

Min kära syster!

Fastän det ej kan bli annat än ett par rader vill jag dock ej försumma att skrifva till dig med morgondagens post, för att hjärtligen tacka dig för den rara sändningen och allt det besvär du haft med den. Särskildt tack för brända mandlarne, det där hemgjorda smakar så särskildt godt. Du hade kommit i håg det så snällt. Och tack ska du ha för ditt bref och för Davids bref, det var mycket kärt att läsa det.

Lådan fick jag i dag på f. m. Har varit borta i dag; först på syförening

och sedan voro vi bjudna att stanna vid Åserum. Sedan jag kom hem har jag beredt mig till mina lexioner och nu måste jag krypa till kojs med att första. - Om torsdag få vi alla tillsammans resa till Linköping, att skall bli så roligt.

Det var många kära släktingar som gästa hemma, när detta bref når dig. Helsa dem alla mycket, mycket. Du kan gärna ge Maria lite uppsträckning för att hon ej skickat mig sitt porträtt. Helsa dem mycket väl komna hem! Han mycket trefligt! De hjärtligaste helsningar till far mor och Manne.

Nu "granatt" min lilla kära syster.

Din vän

Gertrud.

Du är väl snäll att tala vid fr. Ahlander att jag då får komma till hemma. Skulle detta ej passa med edra planer, går ju det mycket väl an att tänka på, blott du låter mig veta, hur jag skall ställa att för mig. Det är mig dock nästan omöjligt att bryta upp härifrån före d. 10de. – Helsa fr. Ahlander och tacka med hjälpen med min klädning, säg att jag är mkt nöjd därmed; trifs så bra i min kofta nu. Min hatt var jag också belåten med. Mycken tack för all hjälp du gifvit mig! Särskildt tack för Davids bref! Han tycks ha haft en riktig god och innehållsrik resa. Tänk du, en sådan pojke, jag har inte hört något från honom efter påsk. Kommer han verkligen inte hem något i sommar? Det blir allt bra tomt både för honom och för oss.

Anna Lindberg, som är död! Jag kände mig helt underlig till mods vid underrättelsen därom. Det måste ha varit en ~~[illegible]~~ särskild allvarlig fråga öfver er syförening sist. Kändes det ej ganska svårt? Hvarför opererades hon? Var att för sitt

Nykil 19/5 - 98.

Älskade syster!

Hjärtligt tack, kära syster, för alla dina bref, jag tror att det är 3 st. jag inte har tackat för ännu; de ha ju varit bra korta, men det har ändå varit så rart af dig att skrifva något, nog förstår jag, hur svårt det ofta måste vara för dig att få tid därtill.

Hvad det är längesedan, jag skref till dig! Det skall bli mycket roligt att nu få sitta ned o språka en stund i lugn och ro. Måtte ni i dag fått fira Mammas födelsedag i stilla ro tillsammans, som du hoppades! Har dagen varit lika skön i Upsala som här, ha ni nog suttit och njutit i vår sköna trädgård och fröjdat Er åt fågelsången. Det börjar väl bli riktigt grönt och vackert där nu! Det är så vackert nu ute i skogen, björkarna se så älskliga ut i sina nyutspruckna löf. I dag ha vi i fulla drag

njutit af våren. Nori och jag var ensam-
na hemma på e. m. vi gick då
först upp i skogen med vår saftkorg,
och där satt vi väl ett par timmar, sedan
gjorde vi oss en långpromenad i villanas
skog. Det har varit riktigt skönt ö trefligt.
Hör du, jag tycker att att var lustigt att Gerda
ska bli tärna åt Frideborg, hon känner ju hen-
ne så litt. Frideborg måtte ha haft svårt att
få i hop tärnor. Så tycker jag, att det hade va-
rit bra roligt, om Manne fått en annan tär-
na, som kunnat komma med litt nya insatser,
det gamla är ju så "uttraggladt". Hur många
par blir det? Vet du, hvem du får till mar-
skalk? Måtte du ha bättre tur än Manne!
Så-å Ni ska ha kotteri-bjudning i morgon.
Lycka till!
När kommer det också att bli någon slags bjud-
ning d. v. s. flickorna från Åkerstad ö fr.
Hoffman kommer hit; fröken H. kommer på
min lott, och jag tycker, att det skall bli rätt
roligt att träffa henne.
Godnatt nu. Nu måste snälla barn lägga sig.

Jag fortsätter i morgon.
20/5. I dag blir det riktigt att ta reda på alla småttin-
gar för att få detta bref färdigskrifvet. – Är det be-
stämdt att mina läskamrater samlas hemma d. 5te?
Jag tyckte först, att var litt tokigt, att de skulle kom-
ma hem, när inte jag var hemma, men – att
går nog bra, när de ha dig till värdinna. Det
är att litt tråkigt att inte få vara med, men det
är bra, när man inte har något att välja på. Det
är min mening, såvida mor inte har någon annan
önskan, att resa härifrån fredagen d. 10de Juni.
Undrar hvar jag har Er då? Vore mycket rart om
jag finge träffa mor i Sthlm, för jag måste kö-
pa mig sommarkofta ö tyg till min bröllops-
klädning, såvida jag inte kan använda det där
hemväfda. Sedan måste jag ju resa upp till
Upsala för sömmerska skull ö för att åtminsto-
ne ta reda på en del af mina saker; kläd-
ningarna ö ylllesakerna kan ju inte få lig-
ga nedpackade. Det förefaller mig nästan
som måste jag vara i Upsala både måndagen
ö tisdagen, för att hinna med alla profning-

gamla onda eller var det något nytt
som stött till? Tror du att hon själf tänk-
te att döden var henne så nära?
Skulle gärna vilja veta något om Torsten och
Ester, om du har något att tala om.
Jag har inte hört något om far och mors resa till
Tuna, men jag längtar mycket efter det. Huru
är det med Esters jungfrubekymmer, är det
lite stitje nu? De måtte väl vara nöjda med
sin fröken fortfarande. – Huru har Clasons det,
stannar deras jungfru?
Jag vet inte något om, huru Ni tänker ha det
på försommaren? Väntar Ni ej några gäster
till Addeboda i sommar?
Vår promenad till Vallsnäs blef verkligen af
i tisdags. Det var så skönt och välgörande att
få komma ut och röra lite på sig, och mycket
trefligt att komma dit; har inte varit där
någon gång efter påsk, så inte är besöken just
så täta. Thyra helsar dig ofta, men jag är en
liten slarfva med att framföra dem till dej.
Inte är det underligt, om detta bref saknar sam-

manhang. ty det är skrifvet i så många, många omgångar. Fastän kl. redan vill jag afsluta det innan jag kryper till kojs.

Vi blefvo ganska förvånade i e. m. när vagnen från Åkerstad körde fram och vi där och så fann Stina Sahlin. Hon är och helsar på sin bror pastorn några dagar. Det mycket, mycket roligt att träffa Stina igen. Hon var sig ganska lik, kanske inte riktigt ändå, men var var hon. Men nog syntes det att hon ännu var klen, hon fick ibland ett frånvarande uttryck i ögonen; dock var hon mycket bättre än jag vågat tro; det var så roligt att få språka med henne om gemensamma vänner och bekanta, det är så sällan det händer. Hon helsade så mycket till mor och till dig.

Så skall du helsa min älskade far och mor så innerligt. Särskildt skall du tacka mor för hennes egenhändiga helsning i ditt bref; den var så kär att få.

Manne skall du också helsa så mycket.

Så ska du helsa Lena och jungfruarna. Är du inte nästan förvånad att få ett så här långt bref från mig. Måtte du blott ha tid att läsa igenom hela långa brefvet. I morgon kommer 32 läsgossar som ska ha traktering och om måndag 28 läsflickor. Du hör att det kommer att bli lite rörligt.

Farväl, kära min lilla syster.

Din vän och syster

Gertrud.

varit alldeles lönlöst. Jag är rädd att resultatet inte blir så godt, som jag hade hoppats och väntadt.

2/5. I dag väntar jag bref från dig, det är så efterlängtadt. Adjö med dig, min lilla syster!

De hjärtligaste helsningar till min kära far och mor.

Din tillgifna syster.

Gertrud.

Anna, fråga Tant Clara, om hon har varit snäll och hört efter lärarinna, här veta vi ingen ännu. Det börjar riktigt kännas varmt och oroande.

Nykil 30 Maj. 1898.

Min älskade syster!

Mycken tack för dina kära bref! Nu har den sköna pingsthelgen snart gått till ända, far, mor och du tycks ha firat den i all ensamhet, men jag hoppas att ni haft en god och lugna helg. Här ha vi haft en riktigt högtidlig pingst: i går konfirmerades och i dag var det nattvardsgång för årets nattvardsungdom. Särskildt i dag kändes det så stilla och allvarligt i kyrkan; det gör ett gripande intryck att se denna unga skara, som så har afslutat sin nattvardsläsning o så skall släppas ut i världen. Man bäfvar vid tanken på att världen nu strax

skall göra allt hvad den kan för att ur deras unga sinnen bortlaga de ~~skjepa~~ in-tryck de fått under denna tid. O, att de blefve bevarade och att de ville bli bevarade! – Nu har den där fröken kommit, som jag talade om; hon heter Holm, hon är som ett glasskåp, språksam och med-sam, känner henne redan både ut och innan, men snäll och allvarlig är hon ock så. – Det har varit rätt skönt att ha haft lof nu några dagar, men att ha vi för-stås haft andens för mycket denna sista tid. I torsdags, just när de stodo i stor-städ här kom Thyra med lilla Elias strax efter frukosten och stannade här ända till kl. 5; till middagen kom äf-ven Baron hit. Vi fick lof att byta af vår lärning, hvilket jag inte alls var

trakterad af, annars var det mycket roligt att ha dem här. Elias måste komma, tycker Thyra, och tacka för sina fina kläder, men kan du tän-ka dig, att det första Thyra måste göra var att släppa ut allt hvad som fanns att släppa; det var litet otur. Annars var de så trefliga.
Jag började att ana oråd så fort jag hörde, att det skulle bli ett serverings-~~bordstuk~~, har väntadt mig det hela tiden. Sitter du nu igen och anstränger dina ögon och dina nerver! Det blef jag inte alls glad öfver. Men du är ju alldeles oförbätterlig.
Nu är det endast åtta lördagar. Det känns ganska underligt, när man nal-kas slutet af ett arbete, måtte det ej ha

Nyhil 5/6 - 98.

Min kära lilla syster!

För sista gången slår jag mig nu ned för att skrifva till dig några rader här ifrån Nyhil. Om torsdag kommer jag hem igen! Fastän jag reser till något så kärt som mitt hem, kännes det mycket vemodigt att skiljas från de kära vänner jag här fått. Och du har redan flyttat till ~~Sthlm~~ Addeboda, när jag kommer; hvad du skall njuta af att åter få komma ut till ditt kära Addeboda! Undrar just om jag träffar mor i Sthlm; kanske får jag ett par rader om tisdag, så att jag vet, hvar jag har er. Det skall bli mycket, mycket kärt att snart få se er alla igen.

Nu äro dagarne så uträknade här. I morgon skall jag resa till Elsersum, om tisdag till Valsnäs, och om onsdag skall jag packa. Och Jag har lexioner om onsdag också fastän bara med Konoine, Anna slutar om Tisdag. Jag reser redan torsdag morgon in till Linköping för att helsa på prostinnan Bånge, till hvilken jag varit bjuden flera gånger men aldrig kunnat komma.
Jag hoppas att Margret är snäll och möter mig nere vid stationen; tåget kommer kl. 8 e. m. nu för tiden.
De hjärtligaste helsningar till mor och far! Tack för ditt sista bref!
Det blir så roligt att få komma till Addeboda snart.
Din egen tillgifna syster
Gertrud.

lämplig att öfversätta till tyskan. Fru Stieglitz har lofvat hjälpa mig därmed. "Stycken på prosa" af J. Wallinder tror jag skulle lämpa sig bra; den står under fönstret i fars rum, där tidningarne förr låg. Men lägg in den väl, så är du så snäll.

I morgon skall David komma och helsa på mig, det skall bli förfärligt roligt. Helsa far, mor och Manne innerligen från mig. Äfven Lena och Ingrid skall du helsa.

Din tillgifna syster
Gertrud.

Berlin 26/10-98.
Linien Str. 147.

Min kära syster!

Mycken tack för ditt välkomna bref i söndags! Men nu har jag förstås kommit bort på vänta och längta efter bref igen; det kommer väl så småningom.

Ja, nu ha Ni Far hemma igen, som jag hoppas åtminstone, och ha Ni af honom fått höra både om ett och annat. Det är väldigt tomt efter honom här; det var allt mycket roligt för mig att åtminstone de första dagarne ha Far att gå till om eftermiddagarne. Här gå dagarne, den ena ungefär lik den andra; ett par gånger har jag varit ute i "virrvarret" med ~~hemme~~ Frun och barnen, i dag ha vi t.o.m. suttit och arbetat en liten stund tillsammans. Jag har förstås ännu mycket

värt att förstå tyskan eller, rättare sagdt, jag kan ännu ej förstå om att och börjar klarna lite för mig. Nog behöfver jag läsa och arbeta med tyskan så mycket, som möj_ligt, men det är jag också så glad åt, da_garne bli gå därigenom så fort.

Vet du, när jag nu skulle börja att sy lyst_duken åt Maria, tycker jag att den är så sim_pel och smaklös, att jag inte kan förstå, hur jag kunde välja något dylikt, och jag har inte mod att börja ett så drygt arbete, som jag själf tycker är så fult. Jag har därför bestämdt mig för att inte nu sy den, ~~utan~~ åt Maria, utan göra den vid något annat tillfälle, då jag kan få sy den ~~med~~ garn hvilket ju går så mycket, mycket fortare. Dessutom kommer jag nog ej hinna något mer den tid, jag är här ute, än afslutan_det af Davids matta, jag måste ju läsa ser du. Vill du därför vid tillfälle säga Maria att, som jag gärna ville ge henne en sak som jag själf arbetat, men gåfvan ej kan komma förr än efter jul. Hur går det för dig? Är du nöjd med ditt arbe_te? Kom i håg, att du <u>aldrig</u> arbetar läng_re än till kl. 10! Du vet, hur ledsen jag blir, om du sitter uppe. Får du sofva om nätterna nu för tiden?

Nu har den nya jungfrun väl kommit. Hvad tycker Ni om henne? Är hon myc_ket ovan?

Hur ofta och hvilken tid på dagen bru_kar du ge massage, och hur är det med Tant Clara? Helsa henne hjärtligt från mig. Det var en stor förändring hos Ru_dins! Har Clasons någon jungfru eller ha de det lika trassligt igen? Du skall helsa Maria mycket, när du träffar henne. Så tänkte jag be dig nu med det första skicka mig en svensk bok, som för mig är

Berlin 14 Nov. 1898.

Min älskade syster!

Hjärtligt tack för ditt långa välkomna bref! Nu fick vi ju riktigt höra, hur Ni haft det där hemma hela denna långa tid; det var så roligt.

Du kan inte tro, hvad jag i går hade mycket för mig; jag hade riktigt göra på aftonen att reda alla olika intryck från dagen; här ska du få höra. Först på morgonen begaf jag mig till Stöckers kyrka för att få höra honom, och fick jag där höra en utmärkt god predikan, och till min stora glädje förstod jag nästan hvarje ord; jag lätter mycket vände på den stunden i kyrkan. Därifrån reste jag direkt till Philarmonien för att få höra "Skapelsen"; det var genz

en ganska god pjes, och i dag skall vi gå på en föreläsning af Dr. Müller kl. 8 på afton, som alltid är här. Jag skall hemta David, men måste då för mörkrets skull bege mig af redan ½5. Annars när jag inte är med David, är jag nästan alltid för mig själf utom under måltiderna, och de äro mycket långa; undrar just hvad du skulle kunna tycka om dem? Att vi sitter 3/4 tim vid bordet är inte något ovanligt. Jo,-jo, du. Jag har också lärt mig att äta mycket långsammare nu än förut. Men jag måste visst tala om ännu en treflig stund i förra veckan; Pastorn och Frun var borta på begrafning, och då var en syster till Pastorn här för att se efter barnen; det var riktigt trefligt, det är den enda jag har någon trefnad af att vara tillsammans med, hon är väl omkr 60 år gammal. Jo, det finns en till som iblanz

valrepetition. Det var obeskrifligt roligt; det var stycken, där som de utförde så utmärkt väl, så att jag var mycket, mycket glad åt att jag verkligen hade tagit mod till mig och gå dit fastän ensammen. Sedan gick jag för att leta efter David på ett Kafé där i närheten, och mycket riktigt satt han där. Då gick vi först ö åt middag tillsammans (det dras af här 1 M. hvarje mål, jag inte äter här, så det går så bra an att få skolka ibland) och sedan gick vi genom Thiergarten hem till David för att där tillsammans i lugn ö ro tillbringa aftonen. Men det gick inte riktigt så; där var sedan Ingeniör Stöh med sina systrar och tyckte att vi kom mycket lagom för att få vara med om ett litet aftonsamkväm, som han helt händelsevis hade kommit

att ställa till med där hemma hos dem. Där samlades så småningom den ena efter den andra, så vi tillslut var 8 herrar ö 3 flickor tillsammans alla svenskar förstås; och vet du, det var riktigt roligt; dels språkades det och dels musicerades det; en af herrarne spelte ett: nätttare sagdt blåste klarinette riktigt väl en annan ackompagnerade honom på piano, sedan bjöds det på en enkel men treflig supé i Davids rum; kl. var öfver 11 innan vi skildes åt. Särskildt tycker jag att det är roligt att ha fått något intryck af Davids "kamrater", de föreföll för det mesta riktigt hyggliga. Tycker du inte att det var mycket på en dag? Du blir väl nästan förskräckt, om du också får höra att vi Fredags afton var på Schauspiel tillsammans och såg

brukar vara här, som jag tycker om, men henne har jag ännu inte talat ngt med. Ett par af småbarna tycker jag bra om, men är för blyg för att kunna bli något vidare bekant med dem.

Och nästa söndag skall ni bort och börja en rad festligheter. Lycka till och få mycket trefligt! Det skall bli roligt att höra, när Mannes tentamen är lyckligt öfver, men sedan har ju den stackarn tärntal att tänka på. Helsa honom och önska honom: lycka till!

Men han får inte så grubbla på det, att han inte kan ha något roligt för det.

Helsa mycket till kära Far och Mor och tacka far för välkommet bref.

Lena och Ingrid skall du också helsa.

Farväl nu, kära syster!

Din egen tillgifna syster

Gertrud.

naturligtvis; jag hoppas att det skall gå väl så. Nu måste jag nödvändigt ha den till jul, skulle du därför vilja k. Margret gå och ringa på, att jag kan få den till jul, fastän de inte få dem, förr än jag kommer hem. Snälla du, hjälp mig härmed, och glöm det inte!

De innerligaste helsningar till Far, Mor och Manne! Särskildt skall du tacka Far och Manne för kärkomna bref!

Helsa mycket Maria A. om du träffar henne, så också Lena och Ingrid.

Din tillgifna syster
Gertrud.

David skulle nog helsa, om han visste, att jag skref. Han har så litet tid till brefskrifning nu, men det blir väl bättre, när jag rest.

Berlin 1 Dec. 1898.

Älskade syster!

Mycken tack för ditt sista bref! Nu dröjer det inte länge, förr än jag får komma hem och se om Er. Du kan ej tro hvad denna tid ha förefallit mig lång. Hos Hjelms har jag tänkt stanna till onsdagen el. torsdagen, närmare får jag meddela därifrån; jag kan t. o. m. få språka med Er i telefon! Jag tycker det skall bli mycket lifligt och skönt att få komma litet till landet, där från har man här i Berlin varit riktigt utestängd. Ack, om mor då

också låge hoar! Hvad det vore förfärligt roligt! Här har vi för det mesta haft mycket milt väder, det har dock snöat en gång, men den snön smälte strax.

Nu på e. m. efter kaffet skall jag till David, och hoppas jag få en hemtreflig afton tillsammans med honom. Vi voro ute en afton tillsammans och skaffade ett litet behändigt Té-kök, så att nu kan han bjuda på té hemma hos sig, det är så trefligt. I söndags var David hos mig, nå-got så särskildt hade vi då inte för oss; på förmiddagen hörde jag Stöcker.

I morgon tänker jag anslå förmiddagen till att ~~jag~~ göra de julklappsuppköp, som jag skall. Måtte det lyckas mig bra! Jag tycker just, att det är litet ruskigt.

Davids matta är nu färdig, så när som på kordongen, den ser så utmärkt treflig ut, riktigt lyckad. Tänk du, det är det enda handarbete, jag gjort här utom litet, jag hjälpt David med.

Jag måste be dig om en stor tjänst. Jag har burit mig mycket illa åt med min ljusblå klänning (kjolen) så att jag omöjligt kan ha den utan att få den tvättad, kemiskt

Halberstadt 17/10-98.

Min kära syster!

Vi sitta nu på ett litet lantligt hotell i Halberstadt; vi kom hit i afton kl. 1/2 7. Regnet plaskar härutanför att är ett verkligt kallt höstväder, men härinne är det verkligt hemtrefligt, varmt och skönt ändå. Är vädret inte bättre i morgon, hvilket jag just ej kan säga att vi ha något hopp om, kommer vi att inställa resan till Harz och resa i-stället i morgon kl. 10 härifrån till Halle. Vi komma i sådant fall att återvända till Berlin om onsdag el. möjligen om torsdag då jag ämnar ~~tar~~ "rycker in" hos pastor Thiegliz. Jag känner mig så tacksam öfver dagarne i Berlin, att har varit mycket, mycket lärt för

Far helsar Eder hjärtligt

mig, att så här få vara tillsammans med far och David. David förefaller kry och vid godt mod; han bor så riktigt trefligt och har en mycket snäll och vänlig värdinna; när han var sjuk hade hon visat honom mycken vänlighet, [illegible], fastän de äro så skilda ha David o Manne i flera afseenden utvecklats så lika, att det riktigt förvånar mig. – Egentligen företog vi oss ej så mycket i Berlin; en dag var vi på tafvelsamlingarna, och det var riktigt värdefullt att få se flera af taflorna där, jag har nog sett de flesta förut, men man måste ej alltid vara lika mottaglig. I lördags hörde vi Kreisler, jag förstod mer än jag vågat hoppats, så det kan [illegible] som en riktigt god [illegible] jag där fick vara med om.

Jag slutar nu med de innerligaste helsningar till Mor o Manne. Kanske lägger jag till ett par rader i morgon.

Kl. är nu ½ 3 o äro vi nyss komna hit till Halle; vädret är dock nu ej så dåligt som det föreföll att bli i morse när vi beslöt inställa resan till Harz. Halberstadt besågo vi i morse; det är en gammal intressant stad med en mycket vacker domkyrka. Här bo vi mycket trefligt. Resa i morgon härifrån till Leipzig o så till Berlin, det vi sålunda skulle återkomma redan i morgon afton. – Kanske finner vi då om onsdag bref hemifrån i Berlin, vi längta mycket därefter, kan ej förstå att det ännu ej är en vecka sedan jag reste hemifrån.

De hjärtligaste helsningar till Eder alla från din tillgifna syster

Gertrud.

Berlin 7/12-98.

Min älskade Mor!

Hjärtligt tack för Mors vänliga välkomsthelsning hem, som jag fick i dag!

Jag kommer att resa redan i morgon, Mor, det var bättre så för Hjelms, o jag tyckte att en dag inte spelade så stor roll för mig här. I morgon har jag först min sista lektion, som tar upp mest hela f. m. och sedan skall jag packa. Jag kände mig helt lycklig öfver att behöfva resa i morgon, när jag fick höra, att det då skulle vara "Gesellschaft"-afton här, med anledning af Pastorns födelsedag; det gick be-

händigt för mig o David då också
att smita dörifrån.

I dag afton skall jag resa till David för
taga afsked af honom. Ack, om jag
kunde ta honom också hem öfver
jul! Det känns litet hårdt att lemna
honom; men nu har jag ju intet
att välja på.

Jag skrifver så kort nu, för att jag
väntar på att nu snart muntligen
få meddela om ett och annat.
Hvad det blir kärt att snart få
återse Eder alla!

Säg Astrid att med afseende på
min klädning litar jag fullkom-
ligt på hennes goda förstånd i sam-

råd med Mor. Men jag har inte
tänkt att jag skulle behöfva sprät-
ta sönder min klädning.

David, som jag träffade senast i
går afton, bad mig helsa mycket
Eder alla.

Många hjärtliga helsningar till
alla mina kära!

Mors egen flicka

Gertrud.

Adelsvara 16 Jan. 1899.

Kära syster!

Når ha vi det så trefligt och må så godt på alla sätt. I det grannaste solsken voro vi i går till kyrkan, slädföret är godt. Där var det mycket folk samladt och det såg så särskildt trefligt när man såg de många kyrkogångare och kyrkoresande komma öfver isen. Sedan tittade vi in hos fru Bergström, där vi blefvo bjudna på kaffe. Vi kommo öfverens att hon skulle komma till oss till onsdag middag (nu blir du väl glad o nöjd?) äfven pastorn, som förefölll mycket hygglig bad vi följa, så vi få storfrämmande, som du hör, men barna komma inte med. — I morgon efter-middag tänka vi gå öfver till Addarnäs.

Stina du, skulle du vilja gå upp till Augusta Tranborg, och ge henne var från mig. Helsa henne mycket och tala om att jag varit uppe och sökt henne.
Du har väl inte glömt, de stackars blommorna. – Det skall bli roligt att i dag med flygare få helsningar hemifrån.
Ja, att var bara en liten helsning jag ville skicka dig, så farväl nu!
En innerlig helsning till Mor och Far.
Din tillgifna syster
Gertrud.

Manne helsar!

Upsala 16 Febr. -99.

Kära syster!

Det var roligt att äntligen i förgår få höra något från dig; det lät ju så trefligt. Jag tänker inte berätta mycket för dig, bara något lite. - Fanny Lind har varit sjuk en vecka, hvarför modermötet var inställt i måndags; du har således ännu ej försummat något. Nu är Fanny bättre men ytterst kraftlös. Samlingen hos Lotten blir ej förr tisdagen i nästa vecka. Nu vill jag så ovekert be dig, att du låter mig ta modermötet på måndagen; du har ju dina gummor på tisdagen, och det vore för mig en sådan hvila om du sluppe från början komma in i det där vådliga jäktandet. Nu skall du visa att du blifvit snäll i Gefle och

låta mig göra det.
Farbror Carl är ganska klen, Far tycker att han försämrats mycket. Eftersom det nu var så att vi kunde tänkte mor att vi skulle resa upp till Stockholm öfver söndagen, för att få vara lite med Farbror. Mamma resa i morgon afton till Rörsund. De börja på att bli bättre hos Lemaritns men inte är det ännu mycket med dem.
Ja, nu får du ej veta något mera.
Helsa mycket till Widmans.
Alla här hemma helsa dig mycket.
Välkommen hem!
Din tillgifna syster
Gertrud.

Upsala 4/9 - 99.

Älskade syster!

Undrar hur du nu har det och känner det i ensamheten på Addeboda. Nog måste det kännas obeskrifligt godt för dig att få litet tid för dig själf och få hvila för din hinne, är blott rädd, att det skall bli litet för långt. Vi få väl bref snart.

Här kamperar Mamma och jag som van- ligt tillsammans; i söndags var Far och Mor och helsade på oss, men de reste redan på aftonen. Mor tyckte inte, att jag skulle be- höfva hjälpa med flyttningen i år, ty den skulle vara så mycket lindrigare än den förra. Vet dock ej, hur de ha redt sig där med, ty jag kan inte nå dem i telefon;

du kan ej tro, hvad man känner sig afskild därigenom, det är riktigt tragligt. Lite hopp har jag dock om, att få hem dem i dag, kanske t. o. m. på f. m.

(Efter frukosten) Nu har Mor telefonerat, det var anst ett misstag, att jag inte reste till Stockholm; lät som hade de varit nästan mycket för Mor, hon sade dock, att det var lemligen med henne nu. Kommer hem i e. m., men vill först invänta sydkomm från Visby. Stac kars barn, som i denna storm varit utsatt för Östersjöns vågor!

I dag har ett kommit bref från Henmans till Mor, skall bli roligt få höra, hvad det innehåller. Vet du det är så många, som känt så svårt efteråt att Henmans "fel" så blifvit framställt; bl. andra prof. Danell, han har dagen efter varit så upprörd däröfver.

Gustaf Lundin är något bättre; troligen kommer hans onda inte från hjärnan, utan är det nervöst. I fredags var jag där ett par timmar på e. m. Annars har jag inte varit någonstans, men har haft en sådan god hvilotid som riktigt känts välgörande. Isynnerligen har vi haft dessa dagar litet hvarje stök för oss, lagt in mattor och satt in fönster, men det har varit på så hvilsamt sätt. Ingrid har också varit snäll, så att det har inte alls känts tungt.

Gertrud F. har telefonerat och de tycker att de är straff med Tant; om fredag kommer fru Kellman in, då Mor och hon ju får språka litet närmare om saken.

Har i dag just inte något mer att meddela dig. Skrifver med nästa post också. — I mån dags var Farbr. Lauren hos Mamma och mig till middagen, det var så roligt att träffa honom.

Mamma helsar dig mycket.

Din egen tillgifna syster

Gertrud.

Upsala 6/9-99.

Min kära Astrid!

Bra besynnerligt med ditt bref, som aldrig kom oss tillhanda. När intet bref kom i går heller började vi kanna undersumma [?] hur det månde vara med dig, så vi blef mycket glada när Johansson kom till telefon. I dag få vi ju genom den vidare meddelanden; det blir kärt.

Nu ha vi ändtligen Mor hemma, och i går var också Far hemma, men han reste redan i dag på morgonen. Mor är rätt kry oaktadt all ansträngning i Sthlm; du må tro Far är något belåten med att flytta denna gång. Syskonen kommo lyckligt från sin Visby-resa, fastän några timmar försenade, de hade haft en förskräcklig storm

---

att Hellmans ska försöka ha henne med fr. Tanes en vecka till, så få vi se om någon ändring i hennes tillstånd på den tiden inträffat. Fru Hellman tycker så mke om fr. Tanes.

Vi hade tänkt försöka få flickorna Clason och Lebarddarna till oss denna vecka, men det gick inte, skall i stället försöka med det första den nästa.

Har väl just inte mer att berätta för dig nu. Hoppas att medföljande lilla låda kommer dig bra till pass.

Mamma helsar dig mycket.

Din tillgifna syster

Gertrud.

men, kan du tänka dig de voro inte sjuka;
begriper inte hvad de äro gjorda af.
Mamma har nu om dagarne förfärligt
bråttom, har tentamen om måndag, skönt
när den blir gjord.
I går afton var diakonikretsen samlad åter
och det var kärt. De samtalades om huru
vi skulle få mera församlingskänsla och
församlingslif. Pastor Berglund var också
med och han kändes riktigt varm, det
fanns allt riktigt nit för arbetet hos ho-
nom. Holm var naturligtvis inte med
och det tycker jag är riktigt tråkigt. Rek-
tor Örtenblad var inte heller med denna gång.
Det är verkligen en riktig god stämning
öfver vår samvaro; måtte det nu också vi-
sa sig att det finns lif därinom. Vet du
jag har blifvit så mycket mer bekant med
n. Eklund denna höst, det är så roligt;
vi språkat riktigt mycket tillsammans.

Gustaf J. är nu bättre men inte går att
raskt framåt; Lotten var med i går. Om
tisdag skall vår andra lilla krets samlas
hos Lotten, hvilket många af oss mycket
gläder oss åt. Skulle så gärna vilja ha
dig med, men du ska väl inte dröja
allt för länge därmed. Nu ha vi ju
dock fått så vackert väder, hvilket du sä-
kert mycket njuter af.
I går var fru Hellman inne och talade
med mor. Tant Clara är så till vida
sämre att idierna ha fastslagits hos
henne. Nu får de inte i henne någon
mat utan att hålla den i henne, hon
vill inte ligga, utan ha de fått lyfta
henne i säng och sedan så ställt till att
hon ej kunnat gå upp o. s. v. men där e-
mellan är hon så bra läser högt, för att bar-
nen deras lexor och arbetar. Sedan vi råd-
gjort oss med morbror H. blef det bestämdt

Upsala 9/9 -99.

Älskade syster!

Det blef så mycket i går, så jag hade ingen tid att skrifva på kvällen, hvarför jag skall göra det nu på morgonen i stället. I går voro vi först i Trefaldighk. och hörde Farbr. Rudin, det var kärt och godt att få höra honom igen. På f. m. kom Gerda Nilsson hit upp, hon bad mig helsa dig så mycket. Så kom p. Eklunds till middagen, det var mycket roligt att ha dem här, men nog önskar jag att han hade resonnerat lite mindre, för att vi fick i oss så mycket att det blef nästan för mycket, det blef inte hvilsamt. Strax innan de gick kl. 1/2 6 kom Tant Myrberg med sina tre [illegible]-

varande barn. Du vet det är inte så lätt att sällskapa med dem, då man gå så ofta stöter på patrull. De stannade doch inte längre än till kl. ½ 8. Du vet ju hur söndagen var.

Tant Clara har nu så betydligt försämrats att de ej kunna ha henne kvar hos Hell-mans utan skall hon i dag föras till Lamarit hemmet. Ack, hvad det är förfärligt att det skulle gå så långt! O, att detta förnedringstillstånd icke finge vara länge!

Gång efter annan har fr. Panes tyckt det se ut som om hon inte skulle ha länge kvar att lefva. — Gertrud P. stannar hos oss öfver natten.

Lotten Lundelin har varit uppe hos oss en liten stund nu på morgonen, det var så innerligen kärt att träffa henne. Gustaf är nu uppe och mycket bättre. I dag är det sammanträde i K. F. U. K, då A. Eurén

skall inväljas i styrelsen.

Hinner ej mera nu! Skrifver till dig med onsdagsposten också.

Alla här kunna tycka inte att du gör rätt i att hålla på att bada längre, det kan inte vara nyttigt. P. Eklund bad mig helsa dig, att prosten sa att du inte fick bada längre. Mor säger att du rakt inte får försätta därmed.

Många innerliga helsningar från oss alla.

genom din tillgifna

Gertrud.

Upsala 12/10-99.

Käraste Astrid!

Du fick vänta förgäfves på det utlofvade brefvet i går. Skrifver i dag i hopp, att du skall komma ned hit nu någon af dagarne.

Vi tyckte du gjorde mycket dumt, som inte reste till prestkonferensen på tisdagen. Inte hade du något skäl att låta bli. Här ha vi främmande hvar enda dag, inte några stora bjudningar men litet smått. Här ska du få höra. På tisdagen gjorde Gertrud L. och jag riktigt ordentligt [illegible] för att få se stadens märkvärdigheter; bl. annat fick jag också se Ulfilas Bibel för första gången. Till middagen var fröknarne Gyllencreutz, Lisen och Evaline här, vi hade riktigt trefligt tillsammans tyckte jag. Sedan jag följt Gertrud ner

till tåget gick vi till Lotten S. Det var mycket kärt att åter komma tillsammans och vi voro alla samlade utom du. Nästa gång ska vi samlas hos Ekmunds. I går var ungdomen Clasons och Lebardtarne verkligen hos oss till middagen. Själfva middagen tyckte jag var riktigt treflig, men det sedan (var) är svårare att säga. Mor och jag, som hade Carl och Sigrid på vår lott gjorde nog våra reflexioner. Mor satt och tänkte, hvad man blir tom, när man blir förlofvad och jag; hvad man blir öfverflödig. Detta gäller dock mest Carl; ja, så där är det, se att, jämt och ~~samt~~ samma historia.

I dag kommer fru Lilli Lindahl hit både till frukost och middag och i kväll skall Mannes terrar kandidaterna Lundström Reutersköld och Liljeell komma. I morgon ha vi tvätt, och då är det slut med främmandet för en tid. Du tör att det

är sig likt. Jag tycker du är riktigt lycklig som så helt får hvila dig från människor en tid, det är godt och välgörande att få göra det ibland.

Nu är Tant Clara på Samaritenhemmet; inte har Tant det så bra där som hos Hellmans, men det var ju intet annat att göra. Eftersom det synes har ombytet inte bekommit henne något. Mor vill inte gå till henne de första dagarne.

Eftersom du får bref så här ofta, får du inte så långa hvarje gång. Skall nu sluta för att göra i ordning till frukosten.

Så roligt för dig att få Far ut, helsa honom så hjärtligt.

Många helsningar från oss alla.

Din tillgifna

Gertrud.

Upsala 23/10-99.

Älskade dotter!

Det är ej så mycket att säga om Morbror Ludvigs tillstånd. Natten har nog ej varit så aldeles god, hjärtverksamheten har varit så svag stundtals; men så utan mat han har varit en längre tid kan det ju ej annat vara än att hans krafter äro nedsatta. Morbror Henrik har varit hos honom i natt, tillika med sköterskan. Fastän det är sköterska vill han inte en stund vara utan någon af sina syskon hos sig. I går var Mor med hemma ett par timmar på f. m. Äfven Morbror H. var hos honom nästan hela dagen. Måltiderna äts i många omgångar, då

är lite egendomligt. Far reser nu
till Stockholm, äfven Mamma skall i
dag resa dit. I morgon är det sista dagen
vi ha Ingrid, hon kommer dock att bo
här till om lördag; den nya kommer
om måndag.

Nu ej mera. Mera med nästa post-
dag. Moster Ebba har gått till sjuk-
huset nu, kommer väl vara där för-
middagen.

Många hjärtevarma helsningar
Din egen syster
Gertrud.

Vill du skicka 1 åritypp med Mina
i ett paket

Upsala 25/10-99.

Kära Astrid!

~~På~~ Med Morbror står det ganska godt till; i går var det en synnerligen lugn dag men natten har varit ganska orolig, han har haft värk o. ont, dock får man ju ej begära så mycket efter en så stor operation. Morbror Henrik är ännu kvar, men vi tycka att han borde resa upp i dag till Sthlm, svårt för honom att gå så här. Nu har moster Ebba varit på sjukhuset de båda sista nätterna, det är så synd om henne, men hvad skall jag göra, det är bara hans syster som kan vara hos honom nu medan han är så ~~här~~ sjuk. I natt kommer moster nog också att vara där, till får hon sofva, men inte är

det så mycket. Nu bara hon ätit frukost skall hon krypa till kojs, måtte hon då få riktigt hvila. Hon är rätt kry, men inte har hon mycket krafter att ta på, som du vet.

I går afton var vi samlade hos Eklunds, det var så kärt att få sitta o språka tillsammans, synnerligast sedan flera hade gått, de gingo strax efter tiden. Lotten var också där; Uno kom hem så upphoyad efter sin Adelboda-vistelse.

Hur går det nu med din resa? Tycker du nu riktigt skall längta hem; det skall bli kärt, när du kommer.

I dag skall Mor o Tant A. E. ha tjänsteflickor, som söka tjänst, samlade på K. F. U. K.

Mor, Far, Moster Ebba o Mamma helsa dig så mycket, mycket.

Kom i håg att du ska stänga dörrarna på vinden innan du reser.

Tag med dig en <u>almanacka</u>, vi ha ingen. Äfven stället att hänga handduken på, som fins på Adelboda det är så mycket nättare än vårt klumpiga här.

Din varmt tillgifna syster

Gertrud.

Upsala 27/10-99

Min kära Astrid!

Tråkigt att ingen af oss var inne när du telefonerade, men det hördes ju också så dåligt. Moster o jag var och badade på aftonen, sedan gick vi och hämtade Mor på sjukhuset, hon har varit där hela e. m. Du må tro en stor förändring har i dag händt: Morbror är ensammen med sin sköterska i natt. Det blir inte en liten lättnad, att inte längre behöfva vara där om nätterna. Tio täta nätter har nu Moster varit hos honom, jag rik_tigt njuter vid tanken att hon i kväll få krypa i säng. Morbrors tillstånd är godt, han är något kraftigare i dag. Nu kom_ma de nog också kunna lemna honom

så mycket om dagarne, att vi få äta tillsammans; det skall bli riktigt skönt. Denna tid har det varit måltider alla möjliga tider på dagen.

Det skall bli så kärt att få hem dig om måndag; var så hjärtligt välkommen! Tycker att du skall ha längtat hem den sista tiden.

Far reste i morgon till Stockholm, i går var han rätt mycket hos Morbror, hvilket han visst var mycket belåten med. Du kommer så snart hem så jag skrifver ej längre nu. Vore roligt om du komme till Hultgrens ~~i morgon~~ öfver söndagen. Du kan inte tro hvad jag tycker det skall bli roligt få hem dig. ~~Jag med~~ Det är kläder åt Far du skall taga med en hel drägt, som hänger i hans garderob, den bästa, som finns där. Mammas paraplui. Tomas à Kempis. Den vet jag inte mer. Godnatt! Mor, Mamma o Morfar helsa dig hjärtligen genom din tillgifna

Gertrud.